

UNIVERZITA PARDUBICE

Fakulta ekonomicko-správní

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2025

Kateřina Szabo

Univerzita Pardubice
Fakulta ekonomicko-správní

Nefinanční reporting v praxi
Bakalářská práce

2025

Kateřina Szabo

Univerzita Pardubice
Fakulta ekonomicko-správní
Akademický rok: 2024/2025

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Kateřina Szabo**
Osobní číslo: **E21681**
Studijní program: **B0413A050008 Ekonomika a management**
Specializace: **Management podniku**
Téma práce: **Nefinanční reporting v praxi**
Zadávací katedra: **Ústav podnikové ekonomiky a managementu**

Zásady pro vypracování

Cílem bakalářské práce je zhodnotit oblast nefinančního reportingu vybraných firem v kontextu požadavků EU směrnice o podávání zpráv podniků o udržitelnosti (CSRD).

Osnova:

- Stanovení metod zpracování diplomové práce.
- Vymezení teoretických východisek problematiky nefinančního reportingu.
- Charakteristika vybraných podniků.
- Analýza současného stavu nefinančního reportingu u vybraného subjektů.
- Zhodnocení výsledků, návrhy doporučení ke zlepšení.
- Formulace závěrů.

Rozsah pracovní zprávy: **cca 35 stran**
Rozsah grafických prací:
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

BŘEZINOVÁ, Hana, 2023. ESG a účetní souvislosti. Wolters Kluwer ČR. ISBN 978-80-7676-723-2.
KAŠPAROVÁ, Klára, 2015. Reportování o společenské odpovědnosti podniku. Brno: Masarykova univerzita, Ekonomicko-správní fakulta. ISBN 978-80-210-8047-8.
LYKKESFELDT, Poul a Laurits Louis KJAERGAARD, 2023. Investor Relations and ESG Reporting in a Regulatory Perspective. Springer International Publishing. ISBN 978-30-310-5802-8.
REITERMAN, David, 2024. Udržitelnost a ESG přehled evropské regulace. Praha: Wolters Kluwer. ISBN 978-80-7676-969-4.
SOUKUPOVÁ, Veronika, 2023. ISO a ESG pro udržitelný růst organizace. Wolters Kluwer. ISBN 978-80-7676-796-6.
SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2022/2464, 2022.

Vedoucí bakalářské práce: **doc. Ing. Michaela Kotková Stříteská, Ph.D.**
Ústav podnikové ekonomiky a managementu

Datum zadání bakalářské práce: **1. září 2024**
Termín odevzdání bakalářské práce: **30. dubna 2025**

prof. Ing. Jan Stejskal, Ph.D. v.r.
děkan

L.S.

doc. Ing. Michaela Kotková Stříteská, Ph.D. v.r.
garant studijního programu

V Pardubicích dne 1. září 2024

Prohlašuji:

Práci s názvem Nefinanční reporting v praxi jsem vypracovala samostatně. Veškeré literární prameny a informace, které jsem v práci využila, jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Byla jsem seznámena s tím, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zejména se skutečností, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše.

Beru na vědomí, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a směrnicí Univerzity Pardubice č. 7/2019 Pravidla pro odevzdávání, zveřejňování a formální úpravu závěrečných prací, ve znění pozdějších dodatků, bude práce zveřejněna prostřednictvím Digitální knihovny Univerzity Pardubice.

V Pardubicích dne 19. 04. 2025

Kateřina Szabo v.r.

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji paní doc. Ing. Michaele Kotkové Stříteské, Ph.D., za odborné vedení, cenné rady a především povzbudivý přístup. Poděkování také patří mému manželovi a mamince, za podporu a pomoc během celého studia.

ANOTACE

Tato bakalářská práce se zabývá problematikou nefinančního reportingu v kontextu aktuálních evropských legislativních změn, zejména směrnice CSRD a standardů ESRS. Cílem práce je zhodnotit oblast nefinančního reportingu vybraných firem v kontextu požadavků směrnice Evropské unie o podávání zpráv podniků o udržitelnosti (CSRD), a konkrétně posoudit připravenost těchto podniků na její zavedení do praxe. V teoretické části je objasněn význam, vývoj a hlavní principy ESG. Analytická část se zaměřuje na hodnocení připravenosti nefinančního reportingu prostřednictvím souboru kritérií, která vycházejí ze zásad dvojí významnosti, strategické integrace ESG a transparentnosti údajů.

KLÍČOVÁ SLOVA

nefinanční reporting, ESG, směrnice NFRD, směrnice CSRD, standardy ESRS, udržitelnost, dvojí významnost, podniková odpovědnost

TITLE

Non-Financial Reporting in Practice

ANNOTATION

This bachelor thesis focuses on the issue of non-financial reporting in the context of current European legislative changes, particularly the CSRD directive and ESRS standards. The aim of the thesis is to evaluate the state of non-financial reporting of selected companies in the context of the European Union's Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD), and specifically to assess their readiness for its practical implementation. The theoretical part explains the meaning, development, and key principles of ESG. The analytical part focuses on assessing the readiness of non-financial reporting through a set of criteria based on the principles of double materiality, strategic ESG integration, and data transparency.

KEYWORDS

non-financial reporting, ESG, NFRD directive, CSRD directive, ESRS standards, sustainability, double materiality, corporate responsibility

OBSAH

ÚVOD	11
1 Nefinanční reporting	12
1.1 Historický vývoj nefinančního reportingu v EU a ČR	13
1.2 ESG – environmentální, sociální a správní faktory (E, S, G).....	15
1.2.1 Environmentální složka (Environmental).....	15
1.2.2 Sociální složka (Social)	16
1.2.3 Správní složka (Governance).....	16
1.3 Legislativní rámce.....	17
1.3.1 Směrnice NFRD (2014/95/EU)	17
1.3.2 Směrnice CSRD (2022/2464/EU).....	21
1.3.3 ESRS.....	25
2 Analýza současného stavu nefinančního reportingu u vybraných podniků.....	29
2.1 Představení podniků.....	30
2.2 Kritéria a hodnocení.....	31
2.3 Přehled použitých kritérií.....	31
2.3.1 Použitý rámec ESG reportingu	33
2.3.2 Přípravenost na CSRD / ESRS	34
2.3.3 Napojení na strategii podniku	36
2.3.4 Zohlednění rizik a příležitostí	37
2.3.5 Měřitelné cíle a metriky (KPI).....	38
2.3.6 Kvantitativní údaje a srovnatelnost v čase.....	39
2.3.7 Komplexnost pokrytých témat.....	40
2.3.8 Externí ověření (audit/assurance)	41
3 Závěrečné zhodnocení analýzy a doporučení	43
3.1 Doporučení.....	45
4 Závěr	46
POUŽITÁ LITERATURA.....	47

SEZNAM ILUSTRACÍ A TABULEK

Obrázek 1 - Harmonogram.....	23
Obrázek 2 - Dvojí významnost	24
Obrázek 3 - Počet stran věnovaných ESG	41
Obrázek 4 - Ověření reportů	42
Tabulka 1 - Srovnání NFRD a CSRD.....	25
Tabulka 2 - Evropské standardy pro vykazování udržitelnosti.....	27
Tabulka 3 - Základní informace	30
Tabulka 4 - Použité rámce.....	34
Tabulka 5 - Připravenost podniků na CSRD/ESRS	35

SEZNAM ZKRATEK A ZNAČEK

CSR	Corporate Social Responsibility (Společenská odpovědnost firem)
CSRD	Corporate Sustainability Reporting Directive
ČR	Česká republika
EFRAG	European Financial Reporting Advisory Group
ESG	Environmental, Social and Governance
ESRS	European Sustainability Reporting Standards
EU	Evropská unie
GRI	Global Reporting Initiative
IRO	Impacts, Risks, and Opportunities
ISAE	International Standard on Assurance Engagements
ISO	International Organization for Standardization
KPI	Key Performance Indicators
NFRD	Non-Financial Reporting Directive
OECD	Organisation for Economic Co-operation and Developme
OSN	Organizace spojených národů
PRB	Principles for Responsible Banking
SASB	Sustainability Accounting Standards Board
SDG	Sustainable Development Goals
SME	Small and Medium-sized Enterprises (Malé a střední podniky)
TCFD	Task Force on Climate-Related Financial Disclosures
UN	United Nations
USA	Spojené státy americké

ÚVOD

Tato bakalářská práce se věnuje problematice nefinančního reportingu v České republice, jehož význam v posledních letech výrazně vzrostl v souvislosti s novými legislativními požadavky Evropské unie. Směrnice CSRD zavádí povinnost nefinančního reportingu pro více než tisíc firem působících v České republice. V důsledku toho se očekává výrazný nárůst počtu podniků, které budou muset pravidelně zveřejňovat informace o dopadech své činnosti na životní prostředí, společnost a oblast správního řízení. Vzhledem k rozsahu a složitosti této oblasti je v práci pokryta pouze část tématu, a to především s ohledem na praktické dopady nové regulace a její implementaci v podnicích.

Cílem práce je proto zhodnotit úroveň připravenosti podniků v České republice na povinnosti, které vyplývají ze směrnice CSRD a navazujících standardů ESRS. Práce je rozdělena na dvě hlavní části: teoretickou a analytickou. Teoretická část vychází z odborné literatury, vědeckých článků a evropské legislativy. Nejprve je věnována pozornost pojmu reporting a jeho základnímu vymezení. Následuje přehled vývoje této problematiky v evropském kontextu a vysvětlení návaznosti jednotlivých směrnic. Další část se věnuje vysvětlení konceptu ESG včetně jeho tří pilířů – environmentálního, sociálního a správního. Následuje podrobný přehled legislativních směrnic NFRD a CSRD, které jsou doplněny komparací zásadních rozdílů. Závěrem teoretické části je popsána struktura a obsah rámce ESRS, který představuje nový standardizovaný přístup k nefinančnímu reportování v EU.

Analytická část se zaměřuje na analýzu deseti ESG reportů zveřejněných v roce 2023, které byly vybrány na základě nezávislého žebříčku jako příklady nejlepší praxe. Tato volba může vést ke zřetelnějšímu obrazu o celkové úrovni připravenosti, nicméně fungují jako inspirace, ze které mohou ostatní podniky čerpat pro vlastní nefinanční reporting. Pro potřeby analýzy bylo sestaveno osm hodnotících kritérií, která reflektují požadavky směrnice CSRD, a k nim příslušné hodnotící stupnice. Analyzovaly se ESG reporty zveřejněné samotnou společností na jejich webových stránkách. Následně byla provedena analýza, na ni navazující zhodnocení a soubor praktických doporučení.

Závěrečná kapitola pak shrnuje hlavní zjištění práce a naplňuje její stanovený cíl.

1 Nefinanční reporting

Obecný termín reporting označuje proces systematického shromažďování, zpracování a podání informací, jehož cílem je informovat cílovou skupinu uživatelů o výkonnosti, činnosti nebo stavu organizace, projektu či jiného subjektu. Tyto informace jsou obvykle strukturovány podle předem daných pravidel nebo standardů, které mohou být stanoveny zákonem, mezinárodními směrnicemi nebo interní politikou organizace. Struktura reportů se přizpůsobuje účelu a očekáváním primárních příjemců, mezi které mohou patřit například investoři, akcionáři, regulační orgány, zaměstnanci či široká veřejnost. (Kadeřábková, 2021)

Reporting lze rozdělit na interní a externí. Interní reporting slouží primárně managementu a vlastníkům organizace pro efektivní rozhodování, kontrolu nákladů a optimalizaci procesů. Tento typ zahrnuje například provozní výkonnost, produktivitu zaměstnanců nebo vývoj inovací. Externí reporting je naopak zaměřen na prezentaci informací pro širší okruh subjektů, včetně investorů, regulačních orgánů, zákazníků či veřejnosti. Jeho cílem je zajistit odpovědnost organizace, budovat důvěru a umožnit zainteresovaným stranám přijímat kvalifikovaná rozhodnutí na základě dostupných dat. Nejrozšířenější formou externího reportingu je finanční reporting, který poskytuje přehled o hospodářských výsledcích organizace, jako jsou příjmy, náklady, ziskovost a finanční stabilita. (Maršíková, 2019)

Vedle finančního reportingu nabývá stále většího významu nefinanční reporting, který se zaměřuje na faktory, jež nejsou přímo spojeny s ekonomickými ukazateli, ale mají zásadní vliv na udržitelnost podnikání. Tento typ reportingu se soustředí na environmentální, sociální a správní aspekty (ESG), jejichž sledování umožňuje podnikům nejen zvyšovat transparentnost, ale také minimalizovat reputační a finanční rizika. Informace obsažené v nefinančních reportech mohou zahrnovat například uhlíkovou stopu organizace, využívání přírodních zdrojů, opatření na podporu diverzity a inkluze, dodržování lidských práv v dodavatelském řetězci nebo protikorupční strategie. (Reiterman, 2024)

Vznik nefinančního reportingu byl podmíněn několika faktory, které souvisejí se změnami ve společenských, právních i ekonomických požadavcích na podniky. V posledních desetiletích se výrazně zvýšil tlak na organizace, aby se staly transparentnějšími a zodpovědnějšími nejen v oblasti financí, ale také v otázkách udržitelnosti a společenského dopadu jejich činnosti. (NFRD, 2014) Tento vývoj byl ovlivněn rostoucím zájmem investorů o ESG aspekty podnikání, kdy se ukázalo, že dlouhodobě udržitelné podniky dosahují lepších výsledků a jsou méně náchylné k reputačním či finančním rizikům. (Reiterman, 2024) Dalším důležitým impulsem byly mezinárodní iniciativy, jako například Globální iniciativa pro reporting (GRI),

Sustainable Development Goals (SDGs) OSN nebo Pařížská dohoda o klimatu, které podporují odpovědné podnikání. (Reiterman, 2024 stránky 14-16) Významným legislativním krokem na úrovni Evropské unie bylo přijetí směrnice NFRD 2014/95/EU, která od roku 2017 ukládá velkým podnikům povinnost zveřejňovat nefinanční informace s cílem zvýšit transparentnost a podporovat udržitelné rozhodování. (NFRD, 2014)

Účel nefinančního reportingu spočívá v poskytnutí relevantních informací o aktivitách organizace nejen investorům a akcionářům, ale i širšímu spektru stakeholderů, mezi které patří zaměstnanci, zákazníci, nevládní organizace, státní instituce a veřejnost. (CSRD, 2022) Zveřejňování těchto informací přispívá ke zvýšení důvěry ve společnost, umožňuje lepší řízení podnikových rizik a podporuje odpovědné podnikání. Důkladná analýza nefinančních faktorů může organizacím pomoci identifikovat potenciální hrozby a příležitosti, například v oblasti klimatických změn, demografického vývoje či technologických inovací. (KAŠPAROVÁ, 2015)

1.1 Historický vývoj nefinančního reportingu v EU a ČR

Historie nefinančního reportingu je úzce spjata s rostoucím důrazem na udržitelnost a odpovědnost podniků. Počátky tohoto konceptu lze vysledovat již na konci 20. století, kdy se začaly formovat první mezinárodní standardy pro nefinanční vykazování. Zpočátku byl tento reporting čistě dobrovolný a sloužil především k podpoře transparentnosti ve vztahu k environmentálním a sociálním aspektům podnikání. Postupně začaly vznikat legislativní rámce, které tento proces standardizovaly a rozšířily povinnosti podniků v oblasti zveřejňování nefinančních informací. (KAŠPAROVÁ, 2015)

První významné kroky směrem k nefinančnímu reportingu byly učiněny v 90. letech 20. století v reakci na rostoucí povědomí o klimatických změnách a sociálních dopadech globalizace. V roce 1997 byla založena Globální iniciativa pro reporting (Global Reporting Initiative, GRI), která se stala jedním z nejvýznamnějších standardizačních rámců pro nefinanční vykazování. Tento rámec poskytl podnikům systematický přístup k zveřejňování informací o udržitelnosti a společenské odpovědnosti. (GRI, 2025)

Na úrovni Evropské unie začaly být zásady udržitelnosti postupně začleňovány do regulačních politik, zejména prostřednictvím Lisabonské strategie (2000), která stanovila dlouhodobé cíle EU v oblasti ekonomického růstu, zaměstnanosti a sociální soudržnosti. Bylo naznačeno, že hospodářský rozvoj musí být doprovázen odpovědným přístupem k životnímu prostředí a etickému řízení podniků. (Zastoupení Evropské komise v ČR, 2003) Tato strategie

byla později rozšířena a v roce 2001 přijata jako Strategie udržitelného rozvoje EU, kterou Evropská komise schválila 16. června v Göteborgu. V roce 2006 byla revidována a přijata jako Obnovená strategie udržitelného rozvoje Evropské unie, která se zaměřila na řešení problémů, jako je klimatická změna, neefektivní využívání zdrojů, veřejné zdraví či sociální nerovnosti. (Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, 2025)

Právní rámec pro nefinanční reporting začal být konkrétněji definován až v roce 2013 přijetím směrnice 2013/34/EU. Tato směrnice, schválená 26. června 2013, se primárně zabývala účetními závěrkami, avšak zavedla také povinnost zahrnout informace o udržitelnosti do zpráv o vedení podniku, pokud byly považovány za zásadní pro podnikatelskou činnost. Přestože směrnice neukládala povinnost nezávislého ověření těchto informací, otevřela cestu pro další regulaci. (AD, 2013)

Zásadním milníkem v oblasti nefinančního reportingu se stala směrnice 2014/95/EU, známá jako Non-Financial Reporting Directive (NFRD), která byla schválena 22. října 2014 a vstoupila v platnost 6. prosince téhož roku. Tato směrnice doplnila směrnici 2013/34/EU a stanovila povinnost zveřejňovat nefinanční informace pro velké podniky veřejného zájmu. V České republice byla směrnice transponována do zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, který tuto povinnost stanovil pro vybrané velké podniky a banky. V návaznosti na směrnici NFRD vydala Evropská komise v roce 2017 metodiku pro vykazování nefinančních informací, která měla podnikům pomoci poskytovat kvalitní, relevantní a srovnatelné údaje. (Ministerstvo financí ČR, 2024)

S rostoucím důrazem na udržitelnost se problematika nefinančního reportingu stala součástí širšího úsilí EU o dosažení klimatické neutrality. V roce 2019 přijala Evropská komise Zelenou dohodu pro Evropu (European Green Deal), jejímž cílem je snížení emisí skleníkových plynů o nejméně 55 % do roku 2030 (oproti roku 1990), zvýšení podílu obnovitelných zdrojů energie a rozvoj udržitelných financí. Součástí této strategie bylo i přezkoumání směrnice 2013/34/EU s cílem posílit požadavky na nefinanční reporting. (Reiterman, 2024 str. 17)

Výsledkem těchto snah bylo přijetí nové směrnice 2022/2464/EU, známé jako Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD). Ta zásadně rozšířila rozsah subjektů povinných zveřejňovat nefinanční informace – nově se tato povinnost vztahuje na všechny velké podniky a společnosti obchodované na regulovaných trzích Evropské unie. Kromě toho Evropská komise schválila Evropské standardy pro udržitelnostní reporting (ESRS), které poskytují podrobné požadavky na vykazování ESG informací. (JupiterIntelligence, 2024)

1.2 ESG – environmentální, sociální a správní faktory (E, S, G)

Zkratka ESG označuje tři hlavní oblasti nefinančního hodnocení podniků – environmentální (E), sociální (S) a správní (G) faktory. Tento koncept byl poprvé systematicky formulován ve zprávě Who Cares Wins z roku 2004, která vznikla pod záštitou iniciativy UN Global Compact a Programu OSN pro životní prostředí (UNEP FI). Jejím cílem bylo poukázat na skutečnost, že nefinanční faktory, zejména ty spojené s ochranou životního prostředí, sociálními dopady a řízením firem, mohou mít přímý vliv na finanční výkonnost podniků a stabilitu kapitálových trhů. (Reiterman, 2024)

Ve srovnání s širším pojmem udržitelnost, který zpravidla vyjadřuje dlouhodobou hodnotovou orientaci a etický závazek organizace vůči společnosti a životnímu prostředí, představuje ESG rámec umožňující kvantifikaci a standardizované vykazování těchto aspektů. ESG lze tedy chápat jako analytický a komunikační nástroj, který umožňuje identifikovat, měřit a řídit nefinanční rizika a příležitosti, a zároveň tyto informace strukturovaně sdílet s investory a dalšími zainteresovanými stranami. (Byrne, 2024)

V současnosti je ESG integrální součástí podnikových strategií, regulatorních rámců i investičního rozhodování. Jeho význam vzrostl zejména v souvislosti se změnou očekávání trhu a společnosti, jakož i s rostoucími požadavky na transparentnost a odpovědnost podniků. Jak uvádějí (LYKKESFELDT, a další, 2023) kvalitní ESG reporting posiluje důvěru investorů a zvyšuje reputační kapitál firmy, přičemž může pozitivně ovlivnit přístup k financování a schopnost řídit komplexní podnikatelská rizika.

Zároveň však přetrvávají určité nedostatky související s nejednotností přístupů k hodnocení ESG výkonu. Jednotlivé ESG ratingy se často výrazně liší v závislosti na použité metodologii, výběru indikátorů, nastavení vah a míře subjektivity. Tato rozdílnost ztěžuje mezinárodní srovnatelnost a představuje výzvu jak pro emitenty, tak pro investory. Přesto zůstávají ESG ukazatele důležitým nástrojem pro identifikaci nefinančních faktorů, které mohou ovlivnit dlouhodobou výkonnost a odolnost podniků v dynamickém ekonomickém a společenském kontextu. (Horková, 2024)

1.2.1 Environmentální složka (Environmental)

Písmeno „E“ v ESG se vztahuje k environmentálním aspektům podnikání a jejich dopadu na změnu klimatu, využívání přírodních zdrojů, znečištění a ochranu biologické rozmanitosti. Tato oblast je považována za jednu z nejvýznamnějších, protože reflektuje naléhavost globálních ekologických problémů a potřebu udržitelných obchodních praktik. (Reiterman, 2024) Hlavní

témata jsou ochrana životního prostředí a udržitelné využívání přírodních zdrojů. Prioritou je snižování emisí skleníkových plynů, přechod na nízkouhlíkové technologie a opatření zaměřená na adaptaci vůči extrémním klimatickým jevům. Regulace toxických látek, omezení chemického odpadu a ochrana kvality vody, ovzduší a půdy jsou nezbytné pro minimalizaci negativních dopadů průmyslové činnosti. Další důležitou oblastí je cirkulární ekonomika, která podporuje recyklaci, snižování objemu odpadu a efektivní využívání materiálů. Ochrana biodiverzity a ekosystémů zahrnuje prevenci úbytku druhů, zachování přírodních stanovišť a udržitelné hospodaření s půdou i vodními zdroji. Rostoucí význam má také energetická účinnost a rozvoj obnovitelných zdrojů energie, které přispívají k ekologicky šetrnějšímu hospodaření a stabilizaci dodávek energie. (Kouklíková, a další, 2024)

1.2.2 Sociální složka (Social)

Písmeno „S“ v ESG označuje sociální oblasti podnikání a vztah organizace k lidem, tedy jakým způsobem ovlivňuje své zaměstnance, dodavatelský řetězec, zákazníky a širší komunitu. (Reiterman, 2024) Tato oblast odráží dopady podnikání na společnost a zabývá se pracovním prostředím, lidskými právy a sociální odpovědností firem. Sociální odpovědnost organizací se projevuje v podmínkách na pracovišti, kde je zásadní zajistit rovné příležitosti, podporu diverzity a inkluze, spravedlivé odměňování, bezpečnost práce a práva zaměstnanců na kolektivní vyjednávání. Firmy zároveň nesou odpovědnost za respektování lidských práv v celém dodavatelském řetězci, což zahrnuje eliminaci nucené a dětské práce či prosazování etických standardů v obchodních vztazích. Důsledné dodržování těchto zásad přispívá nejen k ochraně pracovníků, ale i k prevenci právních a reputačních rizik. Angažovanost podniků ve společenském dění se projevuje například podporou vzdělávání, veřejného zdraví nebo charitativních projektů. Firmy, které se aktivně zapojují do rozvoje komunit, nejen přispívají ke zlepšení životních podmínek ve svém okolí, ale současně posilují svou reputaci a důvěru zákazníků. Součástí této složky je rovněž ochrana spotřebitelů, která zahrnuje transparentnost informací o produktech, zabezpečení osobních údajů a bezpečnost poskytovaných služeb. (Kouklíková, a další, 2024)

1.2.3 Správní složka (Governance)

Písmeno „G“ v ESG se zaměřuje na správu a řízení firem, tedy na způsob, jakým je společnost vedena, jaké etické a právní standardy dodržuje a jak zajišťuje transparentnost a odpovědnost vůči stakeholderům, jako jsou akcionáři, zaměstnanci, zákazníci či regulační

orgány. (Reiterman, 2024) Zahrnuje systém pravidel, postupů a vztahů, které určují fungování společnosti. Cílem je zajistit transparentní, odpovědné a etické řízení, které chrání zájmy všech zúčastněných stran. Podniková správa se dotýká struktury vedení organizace, odpovědnosti představenstva, efektivity dozorčích orgánů a řízení rizik. Nastavení jasných pravidel a procesů podporuje spravedlivé a transparentní rozhodování. Velký důraz se klade na ochranu práv minoritních akcionářů, dodržování regulatorních požadavků a prosazování etické kultury v podniku. Transparentnost se mimo jiné odráží ve zveřejňování strategií udržitelnosti či odpovědném daňovém plánování, což posiluje důvěryhodnost podniku. (LYKKESFELDT, a další, 2023) Neméně důležitou oblastí je prevence korupce a podvodů, která se realizuje prostřednictvím přísných protikorupčních politik, interních auditů a ochrany oznamovatelů. Efektivní kontrolní mechanismy pomáhají předcházet neetickému chování a zajišťují odpovědnost managementu. Další zásadní oblast představuje řízení vztahů se stakeholdery – tedy způsob, jakým společnost komunikuje s investory, zaměstnanci, zákazníky a regulačními orgány. Otevřená a odpovědná komunikace přispívá k prevenci střetu zájmů a posiluje důvěru v podnikání. Kvalitní správa a řízení umožňují firmám lépe reagovat na změny v legislativě a tržním prostředí. (Málek, a další, 2024)

1.3 Legislativní rámce

Legislativní rámec představuje souhrn právních předpisů, které upravují určitou oblast – v tomto případě povinnosti podniků v oblasti zveřejňování informací o udržitelnosti. V rámci Evropské unie jsou základním nástrojem pro harmonizaci právních předpisů směrnice, které stanovují cíle, jichž mají členské státy dosáhnout, ale ponechávají jim volnost ve způsobu jejich provedení do vnitrostátní legislativy. (Směrnice Evropské unie, 2022)

Tato část se zaměřuje na dvě poslední směrnice, které ovlivnily vývoj nefinančního reportingu v EU – směrnicí NFRD a na ni navazující CSRD. Dále stručně vysvětluje standardy, podle kterých jsou informace vykazovány. Nakonec se věnuje evropskému rámci ESRS, který představuje praktický návod pro obsah a strukturu reportů.

1.3.1 Směrnice NFRD (2014/95/EU)

Směrnice 2014/95/EU, známá jako Non-Financial Reporting Directive (NFRD), je legislativním opatřením Evropské unie, který ukládá povinnost zveřejňovat nefinanční informace velkým podnikům veřejného zájmu. Jejím smyslem je zajištění, aby se zvýšila soudržnost a srovnatelnost uváděných informací v celé unii.

Před zavedením této směrnice nebylo nefinanční reportování na úrovni EU harmonizováno a většina podniků zveřejňovala ESG informace dobrovolně. Směrnice NFRD proto představovala zásadní posun v přístupu k odpovědnému podnikání, protože poprvé stanovila povinnost podávat strukturované zprávy o udržitelných aktivitách podniků.

Konkrétní kritéria podniků, pro které platí povinnost reportů jsou následující:

- Jedná se o subjekty veřejného zájmu
- Mají alespoň 500 zaměstnanců
- Dosahují čistého obrátu 40 milionů EUR nebo bilanční sumy 20 milionů EUR

Stačí, když podnik splní alespoň jedno kritérium. Do této kategorie patří zejména společnosti kótované na burze, banky, pojišťovny, zdravotní pojišťovny a penzijní společnosti. Hlavním záměrem regulace bylo zajistit, aby největší a nejvlivnější společnosti poskytovaly dostatečné informace o svém působení v ESG oblastech a aby bylo možné tyto informace efektivně srovnávat napříč jednotlivými podniky a sektory. Tato regulace měla zajistit, aby největší a nejvlivnější společnosti nesly odpovědnost za svůj dopad na společnost a přírodní prostředí, a zároveň aby jejich nefinanční reporting byl srovnatelný napříč EU. Toho však nebylo plně dosaženo, neboť chyběl přesně definovaný rámec. Podniky si tak mohly upravovat reporty a nefinanční informace podle sebe a srovnatelné mezi sebou nebyly. (Ministerstvo financí ČR, 2024)

Struktura nefinančního reportu zahrnovala povinnost uvádět informace o obchodním modelu společnosti a přijatých politikách v oblastech ESG. Konkrétně měly podniky poskytovat stručný popis svého obchodního modelu ve vztahu k environmentálním, sociálním a zaměstnaneckým otázkám, dodržování lidských práv a boji proti korupci. Dále bylo vyžadováno zveřejnění politik v těchto oblastech, včetně uplatňovaných postupů náležitě péče pro identifikaci, předcházení a řešení negativních dopadů. Podniky měly rovněž uvádět výsledky těchto politik a popis hlavních rizik negativních dopadů souvisejících s jejich operacemi, a to i v rámci obchodních vztahů, produktů či služeb, včetně způsobu jejich řízení. Nedílnou součástí reportu byly také nefinanční klíčové ukazatele výkonnosti vztahující se k podnikatelské činnosti, přičemž v oblasti environmentálních dopadů směrnice doporučovala sledovat ukazatele jako využívání půdy, vodních zdrojů, emise skleníkových plynů a využívání materiálů. Směrnice zaváděla přístup „dodržuj nebo vysvětli“ (comply-or-explain), který umožňoval společnostem nevytvářet politiky v každé oblasti za předpokladu, že poskytnou jasné a odůvodněné vysvětlení. Tento přístup se však nevztahoval na povinnost zveřejnění rizik negativních dopadů. Směrnice ponechávala na uvážení reportujících subjektů, jaké klíčové

ukazatele výkonnosti použijí, avšak měly by být v souladu s výsledky náležitě péče. Podniky mohly při poskytování informací využívat mezinárodně uznávané standardy týkající se odpovědnosti korporací, řízení a reportingu, avšak jejich použití nebylo povinné. (Gregor, a další, 2016)

1.3.1.1 Global Reporting Initiative (GRI)

GRI představuje nejrozšířenější mezinárodní rámec pro nefinanční reporting a je unikátní především svou univerzálností a důrazem na dopady organizace na společnost a životní prostředí. Na rozdíl od jiných rámců, které se zaměřují primárně na investory, GRI vychází z principu významnosti pro všechny zainteresované strany – tedy nejen akcionáře, ale také zaměstnance, zákazníky či širší veřejnost. (GRI, 2025) Díky své otevřenosti, modulární struktuře a široké mezinárodní použitelnosti se stal GRI základem pro tvorbu mnoha dalších rámců, včetně Evropských standardů pro vykazování udržitelnosti (ESRS), které z něj čerpají významnou inspiraci. (Reiterman, 2024)

1.3.1.2 EU Taxonomie

EU Taxonomie je nástroj Evropské unie pro klasifikaci environmentálně udržitelných hospodářských činností. Jejím cílem je podpořit přesměrování kapitálu do aktivit, které významně přispívají k naplňování klimatických a environmentálních cílů EU. Využívá se především ve finančním sektoru, ale od roku 2022 také v rámci povinného nefinančního reportingu vybraných podniků. Na rozdíl od rámců jako GRI, které pokrývá celou oblast ESG, se EU taxonomie zaměřuje výhradně na environmentální dimenzi, a to na základě šesti definovaných cílů (např. zmírnění změny klimatu, adaptace, ochrana vod a biodiverzity). Firmy, na které se tato povinnost vztahuje, musí zveřejňovat, jaká část jejich obratu, kapitálových výdajů (CAPEX) a provozních výdajů (OPEX) souvisí s činnostmi klasifikovanými jako udržitelné. (Ministerstvo financí ČR, 2024)

1.3.1.3 TCFD

TCFD (Task Force on Climate-related Financial Disclosures) je mezinárodní rámec, který doporučuje, jak mají firmy zveřejňovat informace o klimatických rizicích a jejich dopadech na podnikání. Zaměřuje se výhradně na dopady klimatu na podnik (tzv. finanční významnost) a klade důraz na transparentnost vůči investorům, bankám a dalším finančním institucím. Jeho struktura stojí na čtyřech pilířích: řízení, strategie, řízení rizik a metriky a cíle. V roce 2023

však TCFD jako samostatná iniciativa zanikla – její doporučení byla plně integrována do mezinárodního standardu IFRS S2, který vydala nově zřízená International Sustainability Standards Board (ISSB). (TCFD, 2025) Principy TCFD však zůstávají široce využívané a slouží jako referenční základ pro řadu dalších rámců, včetně evropského standardu ESRS E1, který přebírá jeho strukturu a rozšiřuje ji o pohled na dopady podniku na klima. (ESRS, 2023)

1.3.1.4 SASB

SASB (Sustainability Accounting Standards Board) je rámec, který poskytuje oborově specifické standardy pro zveřejňování informací o udržitelnosti z hlediska finanční významnosti. Na rozdíl od rámců, které kladou důraz na dopady podniků na společnost, se SASB zaměřuje na informace, které jsou nejvíce relevantní pro investory a mohou ovlivnit finanční výkonnost firmy. Každé odvětví má svá vlastní témata a ukazatele – celkem SASB pokrývá více než 70 sektorů (např. bankovníctví, energetiku, dopravu). Rámec je využíván zejména v USA a mezinárodních firmách k doplnění tradičního finančního reportingu o tzv. materiální ESG faktory. V roce 2022 byl SASB oficiálně začleněn pod ISSB, který dále rozvíjí jeho přístup v rámci standardů IFRS S1. (Bromberg, 2025)

1.3.1.5 PRB

PRB (Principles for Responsible Banking) je globální rámec vytvořený pod záštitou Iniciativy finančního programu OSN pro životní prostředí (UNEP FI), který slouží ke sladění činností bank s cíli udržitelného rozvoje (SDGs) a Pařížskou dohodou o klimatu. Tento rámec je určen výhradně bankovnímu sektoru a stanovuje šest zásad odpovědného bankovníctví, které signatářské banky dobrovolně přijímají. PRB pomáhá bankám měřit a řídit jejich dopady na společnost a životní prostředí, určovat priority a transparentně informovat o pokroku. Na rozdíl od jiných rámců, které se zaměřují na podniky obecně, je PRB úzce zaměřeno na specifika bankovních produktů, služeb a vztahu k reálné ekonomice. (PRB, 2025)

1.3.1.6 SDGs

SDGs (Sustainable Development Goals), neboli cíle udržitelného rozvoje, jsou souborem 17 globálních cílů přijatých OSN v roce 2015 v rámci Agendy 2030. Představují společnou vizi řešení globálních problémů, jako je chudoba, nerovnost, klimatická změna nebo odpovědná výroba a spotřeba. Přestože SDGs nejsou standardem reportování, firmy je často využívají jako orientační rámec při určování svých priorit a dopadů v oblasti udržitelnosti. V praxi jsou SDGs

začleňovány do strategií a nefinančních zpráv, kde pomáhají vizuálně a obsahově ukázat, k jakým cílům firma svými aktivitami přispívá. Jejich výhodou je široká srozumitelnost a možnost propojení podnikových cílů s globálními tématy. (SDG, 2025)

1.3.2 Směrnice CSRD (2022/2464/EU)

Směrnice CSRD (Corporate Sustainability Reporting Directive) nahrazuje a významně rozšiřuje rozsah a požadavky směrnice NFRD. Byla přijata dne 14. prosince 2022 a v platnost vstoupila 5. ledna 2023. (Ministerstvo financí ČR, 2024) Směrnice reaguje na nedostatky NFRD, které byly kritizovány pro nedostatečnou srovnatelnost a nejednotnost vykazovaných údajů mezi jednotlivými podniky. Při jejím schválení ještě nebyl stanoven konkrétní rámec, avšak směrnice ukládala povinnost přijmout v pozdější fázi závazné standardy, které budou detailně určovat obsah a strukturu zveřejňovaných informací. (Reiterman, 2024) Tyto standardy, následně vypracované Evropskou poradní skupinou pro účetní výkaznictví (EFRAG) a zveřejněné jako Evropské standardy pro vykazování udržitelnosti (ESRS), se staly závazným rámcem pro vykazování ESG údajů. (ESRS, 2023)

Mezi nejvýznamnější změny, které dále CSRD přinesla patří rozšíření okruhu subjektů povinných k podávání zpráv o udržitelnosti. Nově se tato povinnost vztahuje nejen na velké podniky veřejného zájmu, ale i na soukromé společnosti, které splňují alespoň dvě ze tří kritérií:

- zaměstnávají 250 a více pracovníků,
- dosahují čistého ročního obrátu nejméně 40 milionů eur
- mají aktiva přesahující 20 milionů eur

Další skupinu subjektů představují malé a střední podniky, jejichž akcie jsou obchodovány na regulovaných trzích. Na rozdíl od velkých firem se na tyto společnosti vztahují zjednodušené požadavky vycházející z evropských standardů pro vykazování udržitelnosti (ESRS), které zohledňují jejich omezené kapacity a administrativní možnosti. Výjimku z povinnosti reportování mají mikropodniky, tedy společnosti s méně než deseti zaměstnanci nebo s ročním obrátem nepřesahujícím dva miliony eur. CSRD se vztahuje také na podniky se sídlem mimo Evropskou unii, které vykazují významnou hospodářskou činnost na vnitřním trhu EU, a to zejména prostřednictvím poboček nebo dceřiných společností. A nakonec dceřiné společnosti velkých podniků budou muset splňovat požadavky CSRD pouze v případě, že nejsou součástí konsolidované zprávy mateřské firmy. Pokud je mateřská společnost zahrne do svého nefinančního reportingu, dceřiné podniky mohou být individuálního vykazování osvobozeny. (EY, 2022)

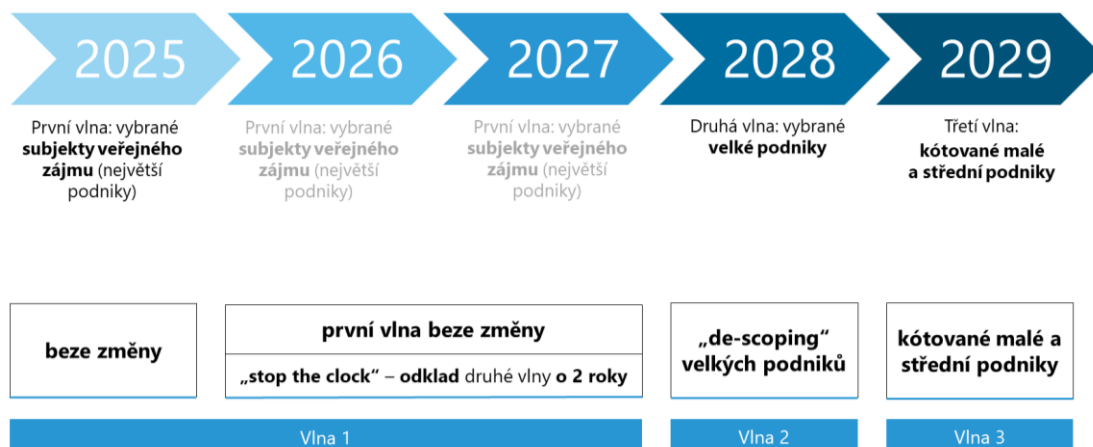
Povinnost podávat zprávy podle CSRD byla původně plánována v několika fázích, které však byly v roce 2025 upraveny nařízením Omnibus I. Toto nařízení, schválené Evropským parlamentem v dubnu 2025, posouvá účinnost vybraných ustanovení s cílem poskytnout podnikům více času na implementaci. Aktuální harmonogram implementace CSRD je následující:

- Od 1. ledna 2024 se povinnost vztahuje na podniky, které již podléhaly směrnici NFRD, tedy zejména velké veřejně obchodované společnosti s více než 500 zaměstnanci. První zprávy budou zveřejněny v roce 2025.
- Od 1. ledna 2027 bude povinnost rozšířena na všechny velké podniky v Evropské unii, které splňují alespoň dvě ze tří stanovených kritérií, viz výše. První zprávy budou zveřejněny v roce 2028. Původně měl tento krok nastat již v roce 2025.
- Od 1. ledna 2028 se CSRD začne vztahovat také na veřejně obchodované malé a střední podniky (SMEs¹), s výjimkou mikro podniků. Tyto subjekty budou mít možnost využít tzv. opt-out a odložit svou povinnost do roku 2029. První zprávy se očekávají v roce 2029. Původně plánováno od roku 2026.
- Od 1. ledna 2030 se směrnice začne vztahovat na vybrané podniky ze třetích zemí, které vykazují významnou hospodářskou činnost v Evropské unii (zejména podniky s ročním obrátem nad 150 milionů eur v EU a s alespoň jednou pobočkou nebo dceřinou společností spadající pod evropskou jurisdikci). První zprávy budou podávány v roce 2031. Původně plánováno od roku 2028.

Tyto úpravy byly přijaty na základě diskuse mezi institucemi EU, podnikatelskou sférou a zainteresovanými subjekty s cílem zajistit realistickou implementaci a zabránit administrativní nepřipravenosti zejména u malých a nadnárodních podniků. (Ministerstvo financí ČR, 2025)

¹ SME – podniky s ročním obrátem do 200 milionů Kč

Obrázek 1- Harmonogram

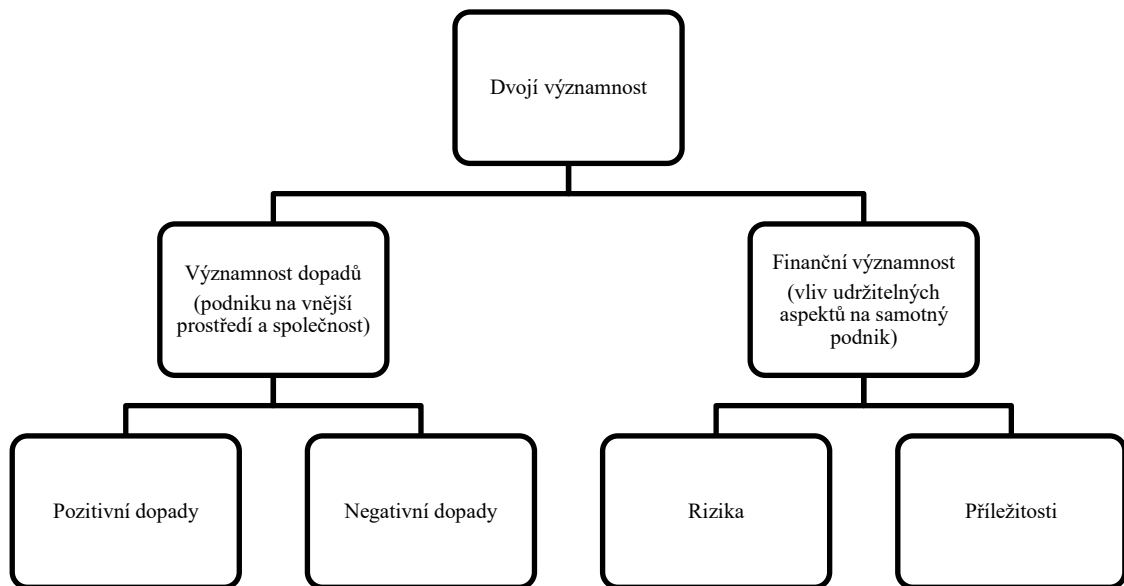
Zdroj: (Ministerstvo financí ČR, 2025)

Další změnou CSRD je povinnost zajistit externí audit svých nefinančních údajů, podobně jako je tomu u finančního reportingu. Směrnice zavádí postupné zpřísnování úrovně auditu, přičemž v počáteční fázi bude povinné ověřování na úrovni omezené jistoty (limited assurance), což znamená základní kontrolu správnosti a konzistence zveřejněných údajů. Do budoucna se však plánuje přechod na vyšší úroveň jistoty, takzvanou přiměřenou jistotu (reasonable assurance), která bude vyžadovat důkladnější prověření ESG dat a jejich metodologie, čímž se přiblíží standardům finančního auditu. (Burza cenných papírů Praha, 2023) Nezávislý audit musí být zajištěný certifikovanými auditory nebo specializovanými ověřovateli, kteří posoudí správnost a úplnost zveřejněných údajů v souladu s ESRS. Firmy se tak musí zaměřit na systémový přístup ke sběru a správě ESG dat, aby bylo možné splnit nové regulatorní požadavky. (Auditing, 2024)

CSRD zavádí princip dvojí významnosti (*double materiality*), který rozšiřuje dosavadní přístup k vykazování udržitelnosti tím, že propojuje finanční a nefinanční perspektivu ESG faktorů. Podniky jsou nově povinny nejen hodnotit, jak environmentální a sociální aspekty ovlivňují jejich hospodářské výsledky a dlouhodobou stabilitu (finanční významnost), ale také analyzovat svůj vlastní vliv na životní prostředí a společnost (významnost dopadu). Tento požadavek zajišťuje, že vykazované informace nejsou zaměřeny pouze na potřeby investorů a finančních institucí, ale také reflektují širší společenské dopady podnikání. Dvojí významnost tak přispívá k přesnějšímu vyhodnocení rizik a příležitostí spojených s udržitelností a poskytuje stakeholderům ucelenější pohled na podnikové strategie v této oblasti. Tento přístup zároveň vyžaduje, aby podniky důsledněji posuzovaly a dokumentovaly svůj proces určování

významných faktorů. Oproti dřívějšímu stavu, kdy měl reporting větší míru flexibility, nyní musí společnosti jasně zdůvodnit, které aspekty považují za relevantní a jakým způsobem je vyhodnocují. (Burza cenných papírů Praha, 2023)

Obrázek 2 - Dvojitá významnost

Zdroj: vlastní zpracování na základě (JupiterIntelligence, 2024)

Příklady pozitivního dopadu mohou být zavedení recyklovatelných obalů, investice do obnovitelných zdrojů energie, vzdělávací programy pro znevýhodněné skupiny. Do negativních dopadů spadají aktivity jako vypouštění skleníkových plynů z výroby, neetické pracovní podmínky v podniku nebo u dodavatelů, nadměrné čerpání vody, odlesňování kvůli výrobě surovin. Do rizik ve finanční významnosti patří například zvýšené náklady na energie nebo zdroje, ztráty způsobené extrémními klimatickými jevy, odchod investorů kvůli nedostatečnému ESG skóre. Příležitosti mohou být zase například úspora nákladů po zavedení zelených technologií, vstup na nové trhy se „zelenými“ produkty, přístup k výhodnějšímu financování (ESG fondy, zelené dluhopisy). (McCurrach, 2024)

S tímto rozšířeným přístupem k vykazování udržitelnosti přímo souvisí také rozsáhlejší požadavky na povinné zveřejňování informací. Podniky již nesmí tato data zveřejňovat samostatně, ale musí je plně začlenit do výroční zprávy jako její nedílnou součást. Zároveň

směrnice vyžaduje, aby tyto údaje byly zveřejňovány v digitální, strojově čitelné podobě, což nejen zvyšuje jejich dostupnost, ale také umožňuje efektivnější zpracování a porovnávání napříč podniky a sektory.

Tabulka 1 - Srovnání NFRD a CSRD

Kritérium	NFRD (2014/95/EU)	CSRD (2022/2464/EU)
Platnost	Od roku 2018	Postupně od roku 2024 (dle velikosti podniků)
Rozsah působnosti	Velké veřejně obchodované společnosti (nad 500 zaměstnanců)	Všechny velké podniky (nad 250 zaměstnanců), vybrané malé a střední veřejně obchodované podniky
Dopad mimo EU	Nepokrývá neevropské subjekty	Podniky mimo EU s obratem >150 mil. € v EU a vybranou provozovnou nebo dceřinou společností
Oblast reportingu	Základní nefinanční ukazatele	Širší a podrobnější oblasti ESG (environmentální, sociální, správní)
Standardy reportingu	Neexistuje právně závazný rámec	Evropské standardy pro udržitelné reportování (ESRS)
Princip významnosti	Většinou finanční významnost (dopad na podnik)	Dvojitá významnost: dopad podniku na okolí + dopad ESG faktorů na podnik
Auditní povinnost	Není povinný externí audit	Povinný nezávislý audit
Digitální formát	Není vyžadován	Povinnost zveřejnění v digitálním formátu s XBRL
Způsob zveřejnění	Výroční zpráva nebo samostatný dokument	Výroční zpráva

ZDROJ: vlastní zpracování podle (Russell, 2024)

1.3.3 ESRS

ESRS je nový rámec Evropských standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti. Hlavním principem, na kterém ESRS stojí, je dvojitá významnost. Nepracuje pouze s ESG hodnotami, ale místo toho se zaměřuje na dopady rizika a příležitosti (Impacts, Risks, and Opportunities, zkratkou IRO). Tento posun znamená, že podniky již nebudou vykazovat své aktivity pouze na základě environmentálních, sociálních a správních hodnot, ale budou muset analyzovat své

celkové dopady, identifikovat rizika spojená s udržitelností a využít příležitosti, které mohou přispět k dlouhodobé odolnosti a konkurenceschopnosti. (ESRS, 2023)

Dalším zásadním rozdílem oproti předchozímu reportování je rozšíření vykazování na celý hodnotový řetězec. Podniky musí analyzovat nejen své vlastní operace, ale i dopady a rizika spojená s jejich dodavateli, partnery a distribučními sítěmi. Patří zde hlavní aktivity podniku od získávání surovin přes výrobu až po distribuci a konečné užití produktů či služeb. Tento přístup pomáhá identifikovat skrytá environmentální a sociální rizika, například nepřímé emise uhlíku, porušování pracovních práv u dodavatelů nebo neetické obchodní praktiky.

Struktura zprávy je definována ve standardu ESRS 1 a zahrnuje čtyři hlavní části: obecné informace, environmentální aspekty, sociální aspekty a správu a řízení. První část zprávy se zaměřuje na obecné informace o vykazujícím subjektu. V této sekci musí podnik uvést identifikační údaje, jako je název, sídlo, velikost a hlavní oblasti podnikání. Dále je požadováno podrobné představení strategie a obchodního modelu ve vztahu k udržitelnosti, včetně popisu významných udržitelnostních rizik a příležitostí a jejich dopadu na dlouhodobou výkonnost podniku. Součástí této části je také přehled o způsobu řízení a dohledu v oblasti udržitelnosti, tedy jakým způsobem je udržitelnost začleněna do vnitřních rozhodovacích procesů a jaké konkrétní odpovědnosti nesou jednotlivé řídicí a dozorčí orgány. Dále podnik vysvětluje metodiku posuzování významnosti, tj. kritéria, podle nichž identifikuje podstatné environmentální, sociální a správní faktory relevantní pro svou činnost.

Druhá část reportu se zabývá environmentálními aspekty, které pokrývají dopady činnosti podniku na životní prostředí a opatření přijatá k jejich řízení. Podniky jsou povinny kvantifikovat a zveřejnit emise skleníkových plynů, a to jak přímé, nepřímé z nakupované energie, tak i emise z celého hodnotového řetězce. Zároveň je požadováno posouzení klimatických rizik, včetně plánů na přechod k uhlíkové neutralitě a strategií adaptace na klimatickou změnu. Vedle klimatických dopadů musí podniky vykazovat opatření související se znečištěním ovzduší, vody a půdy, včetně strategie minimalizace škodlivých emisí a správy nebezpečných látek. Další požadavky zahrnují informace o využívání vodních a mořských zdrojů, opatření na ochranu biodiverzity a ekosystémů a strategie v oblasti oběhového hospodářství, zaměřené na snižování odpadu a efektivnější využívání surovin.

Třetí část zprávy se soustředí na sociální aspekty, přičemž podniky musí vykazovat informace o vlastních zaměstnancích, pracovní síle v hodnotovém řetězci, dotčených komunitách a právech spotřebitelů. V této části je vyžadováno zveřejnění informací o pracovních podmínkách, rovnosti příležitostí a diverzitě, včetně podílů žen a mužů ve vedení, rozdílů v odměňování a podpory inkluze. Podniky musí rovněž uvést opatření na ochranu

lidských práv, a to jak v rámci vlastních provozů, tak i v celém hodnotovém řetězci. Dále musí být uvedeny dopady podnikání na lokální komunity, a to zejména v oblastech, kde podnik působí v regionech s vyšším rizikem porušování sociálních a lidskoprávních standardů. Součástí této sekce jsou také informace týkající se spotřebitelů a koncových uživatelů, zejména zabezpečení produktové bezpečnosti, transparentnosti informací o produktech a službách a ochrany osobních údajů zákazníků.

Čtvrtá část reportu je zaměřena na správu a řízení, kde podniky musí popsat řízení udržitelnostních strategií, jejich propojení s celkovým řízením podniku a způsobem rozhodování. Podniky mají povinnost zveřejnit zásady etiky a odpovědného podnikání, včetně opatření proti korupci, střetu zájmů a ochrany oznamovatelů nekalých praktik. Dále musí být uvedeny mechanismy řízení rizik, přístup k interním kontrolám a auditům, a rovněž dodržování regulatorních požadavků v oblasti udržitelnosti.

Podle ESRS musí být každá z těchto částí podložena kvantitativními i kvalitativními ukazateli. Informace musí být zveřejňovány v souladu s jednotnou digitální strukturou a musí splňovat požadavky na nezávislé ověřování (audit), které je povinné pro všechny reportující subjekty. (Burza cenných papírů Praha, 2023)

Tabulka 2 - Evropské standardy pro vykazování udržitelnosti

Kategorie standardů	Kód standardu	Obsah
Obecné standardy	ESRS 1	Obecné požadavky na vykazování, metodologie, zásady dvojí významnosti
	ESRS 2	Obecné informace, požadavky na strategii, řízení dopadů, rizik a příležitostí
Environmentální standardy (E)	ESRS E1	Změna klimatu (emise skleníkových plynů, přizpůsobení se změně klimatu)
	ESRS E2	Znečištění (emise do ovzduší, vody, půdy, regulace nebezpečných látek)
	ESRS E3	Vodní a mořské zdroje (spotřeba vody, ochrana ekosystémů)
	ESRS E4	Biodiverzita a ekosystémy (dopady podnikání na přírodní ekosystémy)

	ESRS E5	Oběhové hospodářství (efektivita využívání zdrojů, recyklace, odpadové hospodářství)
Sociální standardy (S)	ESRS S1	Vlastní pracovní síla (pracovní podmínky, diverzita, rovné odměňování)
	ESRS S2	Pracovní síla v hodnotovém řetězci (dodavatelský řetězec, odpovědnost za zaměstnance partnerů)
	ESRS S3	Dotčené komunity (sociální dopady podnikání na lokální komunity)
	ESRS S4	Spotřebitelé a koncoví uživatelé (bezpečnost produktů, práva zákazníků)
Správní standardy (G)	ESRS G1	Chování podniků (etika, boj proti korupci, transparentnost řízení)

Zdroj: Vlastní zpracování podle (ESRS, 2023)

2 Analýza současného stavu nefinančního reportingu u vybraných podniků

V analytické části této práce je provedena analýza zpráv o udržitelnosti deseti podniků působících na českém trhu. Výběr těchto subjektů vychází z nezávislého žebříčku sestaveného Asociací společenské odpovědnosti ve spolupráci s magazínem Forbes Česko, který hodnotí úroveň zpracování ESG reportingu. (Forbes, 2025) Zařazení do tohoto žebříčku probíhá na základě víceúrovňového hodnoticího procesu, který byl navržen odborným partnerem projektu – společností CIRA Advisory – speciálně pro účely této soutěže. Použitá metodika se opírá o evropské standardy pro vykazování udržitelnosti (ESRS) a zároveň reflektuje globální Cíle udržitelného rozvoje (SDGs). Systém hodnocení se nezaměřuje pouze na formální stránku reportingu, ale posuzuje i hloubku zpracování strategií, existenci konkrétních politik, definovaných cílů, měřitelných indikátorů a skutečnou implementaci opatření, která přispívají k naplňování udržitelných závazků. Významnou roli hraje rovněž schopnost podniků podložit své tvrzení věrohodnými daty a prokázat soulad se svými veřejnými prohlášeními. Samotné hodnocení probíhá ve třech kolech. V úvodní fázi společnosti vyplňují online dotazník sestavený dle výše popsané metodiky. Následuje druhé kolo, během něhož dochází k internímu posouzení ze strany organizátorů a odborného garanta. Hodnotí se zde nejen úplnost a kvalita poskytnutých informací, ale také jejich konzistence s veřejně dostupnými zdroji. Poslední fáze zahrnuje odbornou validaci výsledků nezávislou porotou, která určuje konečné pořadí nejlépe hodnocených firem. Výsledky žebříčku jsou každoročně publikovány v listopadovém vydání magazínu Forbes Česko. Zvolený výběr firem tak reprezentuje příklady dobré praxe v oblasti udržitelnosti a umožňuje zkoumat reporting v jeho pokročilejší formě, zejména s ohledem na připravenost firem na novou legislativu vyplývající ze směrnice CSRD.

2.1 Představení podniků

V této kapitole jsou stručně představeny podniky, které byly vybrány pro účely analýzy. Informace obsažené v tabulce jsou získané z výročních zpráv za rok 2023 jednotlivých podniků.

Tabulka 3 - Základní informace

Název společnosti	IČO	Oblast působení	Počet zaměstnanců v ČR	Obrat v ČR (v mil Kč)
Albert Česká republika	44012373	Maloobchod	> 20 000	71 900
Coca-Cola HBC Česko a Slovensko	41189698	Nápoje	> 36 000	9 281
ČEZ, a.s.	45274649	Energetika	27000	336 384
ČSOB	00001350	Bankovníctví	8 035	41 294
Komerční banka	45317054	Bankovníctví	6 500	36 200
Letiště Praha	28244532	Letecká doprava	2 930	11 032
Metalimex	00000931	Hutnictví a obchod s kovy	< 200	27 154
MONETA Money Bank	25672720	Bankovníctví	2 500	12 100
Plzeňský Prazdroj	45357366	Pivovarnictví	< 2 000	21 600
Vodafone Czech Republic	25788001	Telekomunikace	< 100 000	19 594

Zdroj: vlastní zpracování na základě výročních zpráv

Zkoumané podniky zastupují různá odvětví české ekonomiky, přičemž největší podíl tvoří společnosti z finančního sektoru. Banky jsou v oblasti reportingu o udržitelnosti dlouhodobě aktivní, neboť na ně dopadá regulace již od období platnosti směrnice NFRD. Kromě finančních

institucí jsou v přehledu zastoupeny také firmy z oblastí energetiky, telekomunikací, spotřebního zboží, infrastruktury, výroby i dopravy. Většina analyzovaných subjektů se zároveň řadí mezi největší podniky působící v České republice – a to jak z hlediska výše ročních tržeb, tak počtu zaměstnanců či dopadu na životní prostředí a společnost. Tento výběr zohledňuje nejen ekonomickou váhu jednotlivých firem, ale i jejich systémový význam pro udržitelný rozvoj, potenciál pro pozitivní změnu a zároveň vysokou míru veřejného zájmu o jejich transparentnost.

2.2 Kritéria a hodnocení

Pro účely této analýzy byla stanovena jednotná hodnoticí kritéria, která reflektují hlavní oblasti procesu ESG reportingu a odpovídají současnému vývoji regulace, zejména požadavkům směrnice CSRD a standardů ESRS.

Kritéria byla zvolena tak, aby pokrývala celý proces tvorby a prezentace ESG reportu – od volby rámce a strategické integrace ESG témat, přes nastavení konkrétních cílů a metrik, až po transparentnost, komplexnost a důvěryhodnost zveřejňovaných údajů. Každé kritérium sleduje specifickou dimenzi vspělosti ESG reportingu.

Dílními cíli analýzy bylo zjistit:

- Jak seriózně firmy přistupují k udržitelnosti a ESG reportingu – zda mají jasnou strategii, cíle, systém řízení a vymezené odpovědnosti.
- Jak technicky a obsahově kvalitní jsou jejich reporty – např. s ohledem na využití dat, meziroční srovnání, komplexnost témat.
- Jak připraveny jsou firmy na nové legislativní požadavky – např. zmínky o ESRS, použití analýzy významnosti, struktura odpovídající CSRD.
- Do jaké míry lze jejich reporty považovat za důvěryhodné – např. s ohledem na přítomnost auditu, externího ověření nebo transparentního popisu rizik.

Výsledky hodnocení ukazují, které firmy jsou na přechod ke komplexnějšímu a standardizovanému ESG reportingu dobře připraveny, a které se zatím drží základního rámce nebo selektivního přístupu. Zároveň poskytují inspiraci a doporučení pro další podniky usilující o kvalitní a důvěryhodný nefinanční reporting.

2.3 Přehled použitých kritérií

Struktura jednotlivých kritérií a systém bodového hodnocení byly sestaveny ve spolupráci s nástrojem umělé inteligence ChatGPT (OpenAI, 2025), který napomohl k formulaci

jednotlivých oblastí a jejich metodickému uchopení. Výsledné znění bylo následně upraveno autorkou s ohledem na odborné a praktické cíle práce.

Každé kritérium bylo hodnoceno na třibodové škále podle následujících definic:

1. Použitý rámec ESG reportingu

- Plně strukturovaný – firma výslovně uvádí a systematicky aplikuje uznávané reportingové rámce (např. GRI, ESRS, TCFD), doloženo indexy nebo přílohami.
- Částečně strukturovaný – firma používá vybrané rámce nebo metodiky, ale nekompletně či bez konzistentní aplikace napříč reportem.
- Nestrukturovaný – firma se opírá o vlastní strukturu nebo rámce vůbec neuvádí.

2. Připravenost na CSRD / ESRS

- Vysoká – firma se ve zprávě odkazuje na ESRS, používá strukturu odpovídající CSRD, využívá dvojí významnost, stakeholder mapování apod.
- Střední – firma ESRS přímo neuvádí, ale struktura a jazyk reportu jsou s ním v souladu.
- Nízká – firma na ESRS nereaguje, report není připraven na požadavky CSRD.

3. Napojení na strategii podniku

- Plně integrované – ESG je propojeno se strategickými dokumenty, cíli, řízením a odpovědností managementu.
- Částečně integrované – ESG je propojeno s vybranými oblastmi strategie, ale chybí celková integrace do řízení.
- Izolované – ESG je prezentováno jako samostatná oblast, bez návaznosti na strategii firmy.

4. Zohlednění rizik a příležitostí

- Systematické – rizika a příležitosti jsou analyzovány, kvantifikovány a propojeny s řízením firmy.
- Základní – rizika jsou zmíněna narativně, bez systematické práce nebo vazby na rozhodování.
- Omezené/žádné – rizika nejsou řešena nebo pouze okrajově bez kontextu řízení.

5. Měřitelné cíle a metriky (KPI)

- Propracované – cíle mají výchozí i cílové hodnoty, časové ohraničení a pravidelné vyhodnocování.
- Částečné – cíle jsou kvantifikované, ale chybí některé prvky (časové rámce, výchozí hodnoty, pravidelnost).

- Nedefinované – cíle nejsou stanoveny nebo jsou pouze obecné/výběrové.

6. Kvantitativní údaje a srovnatelnost v čase

- Systematické – data jsou prezentována v časových řadách, doplněna metodikou a kontextem.
- Dílčí – některá data jsou kvantifikovaná, ale bez soustavného vývoje nebo vysvětlujícího rámce.
- Minimální – report postrádá kvantitativní data nebo jsou uvedena nesystematicky.

7. Komplexnost pokrytých témat

- Komplexní – report pokrývá všechny tři ESG pilíře, s vyváženou hloubkou a daty.
- Selektivní – některé pilíře jsou rozpracované detailně, jiné pouze rámcově.
- Omezené – report se soustředí jen na vybraná témata bez širšího pokrytí.

8. Externí ověření (audit/assurance)

- Ano (externí audit) – report (nebo jeho části) prošly ověřením třetí stranou (např. dle ISAE).
- Částečně (interní systém) – firma využívá interní validaci nebo metodiky skupiny, bez externího posudku.
- Ne (bez ověření) – žádná forma auditu nebo validace není uvedena.

2.3.1 Použitý rámec ESG reportingu

V roce 2023 nebyl pro nefinanční reporting stanoven závazný metodický rámec. Firmy tak měly možnost zvolit si vlastní přístup a rozhodnout, zda se přikloní k některému z mezinárodních standardů nebo vytvoří strukturu reportu podle vlastního uvážení. Přístup sledovaných společností se v tomto ohledu výrazně liší a odráží jejich zkušenosti, oborové zařazení i míru integrace udržitelnosti do řízení firmy. Plně strukturovaný reporting uplatňují společnosti Vodafone Czech Republic a Plzeňský Prazdroj, které výslovně uvádějí využití standardů ESRS a zároveň systematicky aplikují rámec GRI. Tento přístup je doložen připojenými indexy a datovými přehledy (např. GRI Content Index u Vodafone), které potvrzují konzistentní metodické ukotvení a snahu sladit se s očekávanými regulatorními požadavky. Mezinárodní rámce jsou využívány nejen jako forma orientace, ale jako základní struktura reportu. Částečně strukturovaný reporting představují společnosti jako ČSOB, Komerční banka, MONETA Money Bank, ČEZ a Coca-Cola HBC Česko a Slovensko. Tyto firmy zpravidla uvádějí rámec GRI, často doplněný o další metodiky jako TCFD, SASB, EU Taxonomy nebo napojení na SDGs. Ačkoliv se jedná o pokročilý přístup, zpravidla chybí

systematická příloha s indexy, která by umožnila přímé ověření souladu s rámcem napříč dokumentem. Zprávy jsou nicméně dobře strukturované, přehledné a zahrnují široké spektrum indikátorů. Nestrukturovaný reporting je typický pro firmy jako Albert Česká republika, Letiště Praha a Metalimex. Tyto společnosti rámce buď vůbec neuvádějí, nebo s nimi pracují jen okrajově. Albert sice v některých pasážích využívá GRI indikátory, ale bez formálního odkazu či indexu. Letiště Praha zmiňuje inspiraci ESRS v závěru dokumentu, avšak bez konzistentního napojení na strukturu zprávy. Metalimex rámce nezmiňuje vůbec, a jeho zpráva působí spíše jako volné shrnutí aktivit (např. textová podoba interního magazínu), bez návaznosti na standardizovaný reporting.

Tabulka 4 - Použité rámce

Firma	Použité rámce ESG reportingu
Vodafone	GRI, SDGs, částečně ESRS
Albert	Bez specifikace rámců (narativní přístup)
ČEZ	GRI, SASB, TCFD, EU Taxonomie
Coca-Cola	GRI, SASB, TCFD, EU Taxonomie
ČSOB	GRI, SDGs
Komerční banka	GRI, EU Taxonomie, SDGs
Letiště Praha	ESG rámec bez specifikace GRI/ESRS
Moneta	GRI, TCFD, PRB, EU Taxonomie
Plzeňský Prazdroj	Bez specifikace rámců (případové studie, narativní přístup)
Metalimex	Bez specifikace rámců (obecný ESG přístup)

Zdroj: Vlastní zpracování

2.3.2 Přípravenost na CSRD / ESRS

Zprávy sledovaných firem za rok 2023 vykazují různou míru připravenosti na implementaci požadavků směrnice CSRD a standardů ESRS. Přestože v tomto roce ještě nebylo vykazování podle ESRS povinné, některé firmy již aktivně upravují obsah i formu svých zpráv tak, aby odpovídaly základní struktuře a požadavkům připravovaných standardů ESRS. Vysokou

úroveň připravenosti vykazují společnosti Vodafone Czech Republic a Plzeňský Prazdroj, které ve svých zprávách výslovně zmiňují využití standardů ESRS. Tyto dokumenty jsou systematicky členěné, obsahují prvky jako analýza významnosti, zapojení stakeholderů a strukturu odpovídající očekávané podobě budoucího reportingu. Obě firmy navíc doplňují své výstupy i o rámec GRI, čímž zajišťují srozumitelnost pro širší cílové skupiny. Střední úroveň připravenosti lze přisoudit firmám ČSOB, Komerční banka, MONETA Money Bank, ČEZ a Coca-Cola HBC Česko a Slovensko. Tyto společnosti se sice výslovně na ESRS neodkazují, ale struktura a obsah jejich zpráv jsou s požadavky těchto standardů do značné míry v souladu. Typicky se objevuje důraz na dvojitou významnost, ESG členění, stakeholder analýzu či konkrétní cíle a metriky. Reporty těchto firem působí jako pokročilé a pružné, a je pravděpodobné, že přechod na formát podle ESRS pro ně nebude zásadní překážkou. Nízká úroveň připravenosti se projevuje u firem Albert Česká republika, Letiště Praha a Metalimex, které zatím ESRS nezmiňují a struktura jejich zpráv není s těmito standardy plně v souladu. U Letiště Praha se sice v závěru dokumentu objevuje zmínka o budoucí potřebě přizpůsobení, ale chybí konkrétní implementační kroky. Albert a Metalimex se k nadcházející regulaci nevyjadřují vůbec. Je však třeba dodat, že i u těchto firem se v některých částech objevují datové ukazatele, které mohou v budoucnu sloužit jako základ pro přechod na požadovanou strukturu. Spíše než chybějící obsah tak může být hlavní výzvou samotné převedení informací do požadovaného formátu a zajištění jejich provázanosti s ostatními oblastmi reportingu.

Tabulka 5 - Připravenost podniků na CSRD/ESRS

Firma	Zmínka o ESRS	Dvojitá významnost	Stakeholder analýza	Struktura odpovídající ESRS	Hodnocení připravenosti
Albert	Ne	Ne	Ne	Ne	Nízká
Coca-Cola	Ne	Částečně	Částečně	Částečně	Střední
ČEZ	Ne	Ano	Ano	Částečně	Střední
ČSOB	Ne	Ano	Ano	Ano	Střední
Komerční banka	Ne	Ano	Ano	Ano	Střední
Letiště Praha	Částečně	Ne	Ne	Ne	Nízká

Metalimex	Ne	Ne	Ne	Ne	Nízká
MONETA	Ne	Ano	Ano	Ano	Střední
Plzeňský Prazdroj	Ano	Ano	Ano	Ano	Vysoká
Vodafone	Ano	Částečně	Ano	Ano	Vysoká

Zdroj: Vlastní zpracování

Z tabulky s textovým hodnocením vyplývá, že pouze dvě společnosti – Vodafone a Plzeňský Prazdroj – splňují všechny sledované požadavky a lze je považovat za plně připravené na přechod k reportování dle standardů ESRS. Ostatní firmy vykazují určitou míru připravenosti, nejčastěji však postrádají výslovnou zmínku o ESRS nebo pouze částečně pracují s principem dvojí významnosti. Přestože stakeholder analýza a struktura odpovídající budoucím standardům jsou u většiny společností přítomné, chybějící vazby mezi jednotlivými prvky nebo jejich nekompletní uchopení snižují celkovou úroveň připravenosti. Nejnižší hodnocení získaly společnosti Albert, Letiště Praha a Metalimex, které zatím nezohledňují základní metodické požadavky nové regulace. V jejich reportech není zmíněn rámec ESRS, chybí strukturovaná analýza významnosti i práce se stakeholdery a celková forma reportingu zůstává nepropojená s očekávanou strukturou. Tato nevyrovnanost mezi firmami potvrzuje, že povinné zavedení směrnice CSRD bude představovat výrazný posun, a zároveň zvyrazňuje potřebu systematické přípravy nejen na úrovni obsahu, ale i procesního a datového řízení.

2.3.3 Napojení na strategii podniku

Dalším významným ukazatelem vyspělosti ESG přístupu je míra, s jakou jsou témata udržitelnosti propojena s celkovou strategií firmy. Hodnocení vycházelo z posouzení toho, zda je ESG začleněno do strategických dokumentů, cílových ukazatelů, odpovědnostních struktur a implementace ve firemních procesech, nebo zda je prezentováno izolovaně. Plně integrované propojení vykazují firmy ČSOB, Komerční banka, MONETA Money Bank a ČEZ. ESG je v jejich případě nedílnou součástí strategických dokumentů, včetně jasně definovaných cílů, odpovědností a řízení. V těchto případech slouží ESG nejen jako rámec pro reportování, ale také jako nástroj řízení rizik, příležitostí a výkonnosti. Výrazné strategické ukotvení vykazují také Coca-Cola HBC Česko a Slovensko a Plzeňský Prazdroj – první přes konkrétní iniciativy napojené na firemní hodnoty, druhý prostřednictvím dlouhodobých environmentálních závazků do roku 2050. Kromě firem s plně integrovaným ESG přístupem existuje také skupina podniků,

kde je propojení se strategií částečné či ne zcela zřetelné. Částečně integrovaný přístup vykazuje Vodafone Czech Republic, kde je ESG opakovaně zmiňováno jako jeden z hlavních směrů rozvoje. Přesto není zcela jasné, do jaké míry jsou udržitelnostní cíle začleněny do řízení na lokální úrovni. To může být způsobeno orientací na skupinové řízení, přičemž lokální dokumentace neobsahuje dostatečně konkrétní vazby. Izolovaný přístup je patrný u firem Albert Česká republika, Letiště Praha a Metalimex. ESG je zde představováno jako soubor aktivit bez zjevné vazby na strategické plánování či odpovědnost vedení. Například Albert uvádí řadu CSR iniciativ, ale bez strategického kontextu; Letiště Praha deklaruje klimatické záměry, aniž by bylo jasné, jak jsou implementovány; a u Metalimexu ESG témata působí jako oddělené operativní kroky bez návaznosti na dlouhodobé cíle společnosti.

2.3.4 Zohlednění rizik a příležitostí

Znalost rizik a příležitostí pomáhá firmám lépe předvídat změny, činit informovaná rozhodnutí a pružně reagovat na vývoj v jejich vnějším i vnitřním prostředí. Hodnocení v rámci tohoto kritéria se zaměřilo na to, zda jsou ESG rizika a příležitosti systematicky analyzovány, kvantifikovány a propojeny s řízením, nebo zda jsou zmiňovány pouze rámcově bez návaznosti na rozhodovací procesy. Systematické zohlednění rizik a příležitostí předvádějí tradičně banky – ČSOB, Komerční banka a MONETA Money Bank. ESG faktory zde tvoří nedílnou součást interního systému řízení rizik, což zahrnuje nejen integraci do úvěrových politik, ale také sledování regulatorních trendů, využívání scénářových analýz či kvantifikaci dopadů klimatických změn. Zprávy těchto firem mají promyšlenou strukturu a jasně ukazují, že ESG rizika a příležitosti jsou řízena na strategické úrovni. Podobně systematický přístup zaujímá ČEZ, který detailně analyzuje environmentální a sociální rizika, prezentuje konkrétní opatření k jejich omezení a kvantifikované dopady. Vedle těchto firem existuje i skupina, která ESG rizika sice zmiňuje, ale bez hlubšího zapojení do řízení nebo analýz. Převážně narativní přístup je patrný u firem Coca-Cola HBC Česko a Slovensko, Plzeňský Prazdroj a Vodafone Czech Republic. ESG rizika jsou zde uváděna převážně v textové formě, bez formální integrace do systému řízení. Coca-Cola se zaměřuje na oblasti jako hospodaření s vodou, uhlíková stopa či cirkularita obalů, Prazdroj uvádí rizika spojená se změnou klimatu a dostupností surovin, a Vodafone popisuje potenciální dopady včetně kybernetické bezpečnosti a emisí. Témata reflektují uvažování v rámci udržitelnosti, avšak zprávám chybí systematické uchopení, kvantifikace i přímá vazba na řízení firmy. Omezené nebo žádné zohlednění ESG rizik vykazují firmy Albert Česká republika, Letiště Praha a Metalimex. Tato témata se objevují pouze

okrajově, bez zjevné provázanosti na rozhodovací procesy nebo implementaci do řízení. Albert zmiňuje rizika související s potravinovou bezpečností a reputací, Letiště Praha obecně klimatická rizika, a Metalimex se této oblasti prakticky nevěnuje. Ve všech případech chybí strukturovaný přístup, kvantitativní analýza nebo napojení na firemní odpovědnosti.

2.3.5 Měřitelné cíle a metriky (KPI)

Měřitelné cíle a metriky (KPI) umožňují firmám sledovat, vyhodnocovat a prezentovat konkrétní výsledky v oblasti udržitelnosti. V rámci tohoto kritéria byla posuzována kvalita stanovení cílů podle míry kvantifikace, přítomnosti výchozích a cílových hodnot, časového ohraničení a pravidelnosti vyhodnocování. Propracovaný přístup vykazují ČSOB, Komerční banka a MONETA Money Bank, jejichž zprávy obsahují tabulky, grafy a časové řady s konkrétními cíli a ukazateli. Cíle zahrnují široké spektrum oblastí – od snižování uhlíkové stopy, přes diverzitu až po správní procesy – a jsou doprovázeny výchozími i cílovými hodnotami a časovým rámcem. Například Komerční banka uvádí snížení emisí do roku 2025 v souladu s požadavky SBTi. Podobně ČEZ přistupuje k nastavování cílů velmi důsledně – prezentuje konkrétní hodnoty pro emise, energetický mix i zaměstnaneckou strukturu, včetně meziročního srovnání a přehledného kontextu. Coca-Cola HBC Česko a Slovensko rovněž stanovuje cíle s jasně danými roky (2025, 2030), procentuálním vyjádřením a meziročním vyhodnocováním, což zvyšuje transparentnost i vypovídací hodnotu celého reportu. Částečný přístup lze pozorovat u Plzeňského Prazdroje a Vodafone Czech Republic. Prazdroj deklaruje měřitelné cíle v oblasti klimatu a obalů, včetně časových horizontů a dílčích ukazatelů (např. spotřeba vody na výrobu piva), nicméně ne všechny metriky jsou sledovány systematicky v čase. Vodafone definuje kvantifikované cíle v oblastech emisí, diverzity či technologického dopadu, ale často chybí časové rámce, výchozí hodnoty nebo pravidelné hodnocení pokroku. Nedefinovaný přístup mají firmy Albert Česká republika, Letiště Praha a Metalimex. Albert uvádí číselné údaje (např. darované porce jídla, snížení emisí z provozu), avšak bez propojení s širším rámcem KPI nebo časovým plánem. Letiště Praha se věnuje cílům v oblasti klimatické neutrality a spotřeby energie, ale jejich formulace i vyhodnocení zůstávají neúplné. Metalimex pak nepředstavuje žádný ucelený soubor cílů – zpráva obsahuje pouze izolované údaje bez metodického rámce nebo strategického kontextu.

2.3.6 Kvantitativní údaje a srovnatelnost v čase

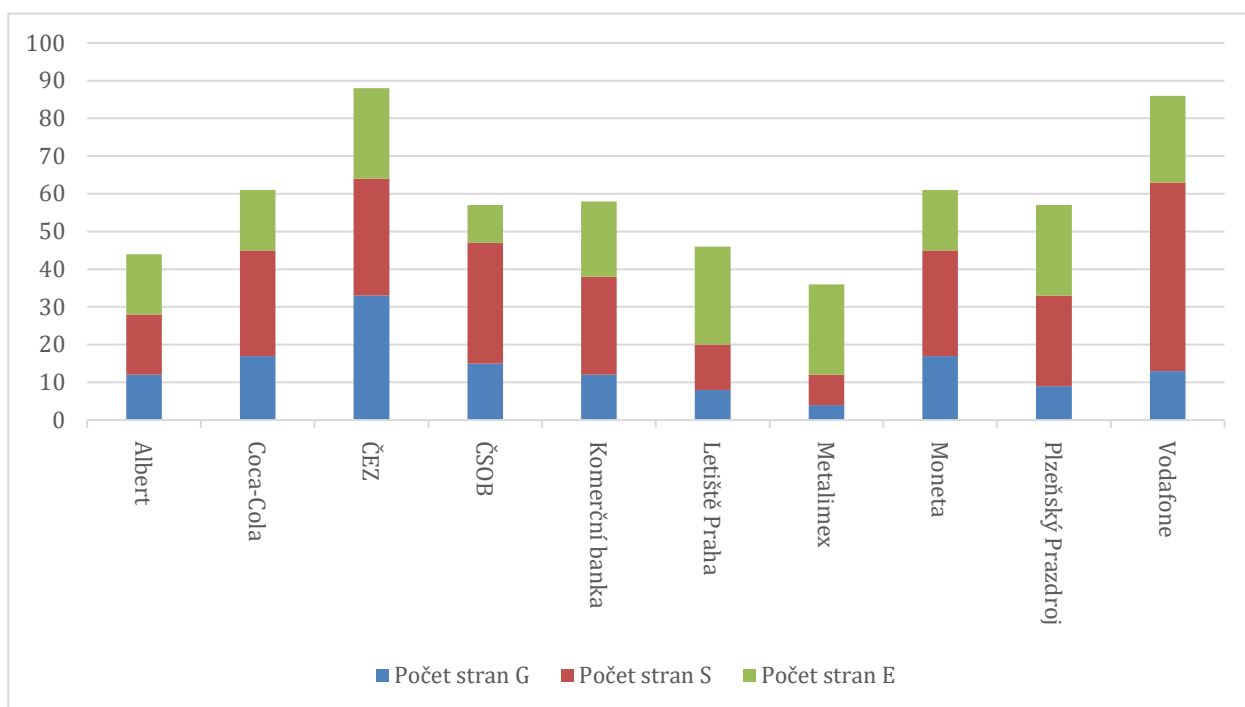
Kvantitativní data v oblasti udržitelnosti poskytují firmám i veřejnosti jasný přehled o skutečném dopadu podnikání. Umožňují srovnání v čase, měření pokroku a posouzení efektivity opatření. V rámci sledovaných ESG reportů byla úroveň kvantitativního vykazování hodnocena podle toho, zda jsou data prezentována systematicky v časových řadách, doplněna metodikou a kontextem, nebo pouze dílčím či nesourodým způsobem. Systematický přístup ke kvantitativnímu vykazování zaujmají bankovní instituce – ČSOB, Komerční banka a MONETA Money Bank. Ve svých ESG reportech pravidelně uvádějí kvantitativní data v časové řadě. Zprávy zahrnují tabulky a grafy, které umožňují srovnání údajů napříč několika lety, a to nejen u environmentálních metrik (např. uhlíkové emise, spotřeba energie, voda), ale také v oblasti sociálních ukazatelů a správy. Data jsou doplněna o metodická vysvětlení, což zvyšuje jejich vypovídací hodnotu a podporuje čitelnost pro různé cílové skupiny. Podobně přistupuje ke kvantitativnímu vykazování také ČEZ, který ve své zprávě uvádí detailní datové přehledy včetně meziročního vývoje a střednědobých projekcí. Uvedené hodnoty se týkají jak ekologických aspektů (emise, energetický mix), tak zaměstnaneckých dat nebo ukazatelů diverzity. Coca-Cola HBC Česko a Slovensko uvádí konkrétní kvantitativní hodnoty k většině svých klíčových témat (např. spotřeba vody, recyklovatelnost obalů, emise), které jsou prezentovány v kontextu vývoje a umožňují sledování trendu i pokroku vůči stanoveným cílům. Dílčí přístup vykazují firmy Plzeňský Prazdroj a Vodafone Czech Republic. Prazdroj poskytuje vybrané kvantitativní ukazatele, například spotřebu vody na výrobu piva nebo emise CO₂, a některé z nich zasazuje do meziročního srovnání. Chybí však širší datová základna, která by pokrývala více oblastí ESG a byla doplněna vysvětlujícím kontextem. Vodafone uvádí dílčí kvantifikované údaje, zejména v oblastech klimatických dopadů a diverzity (např. zastoupení žen ve vedení, podíl obnovitelných zdrojů), ale bez soustavného srovnání v čase nebo detailní metodiky. Minimální kvantitativní vykazování mají společnosti Albert Česká republika, Letiště Praha a Metalimex. Albert uvádí vybrané údaje, např. počet darovaných porcí jídla nebo spotřebu energie, nicméně bez časového vývoje nebo širšího rámce. Letiště Praha zmiňuje environmentální ukazatele včetně uhlíkové stopy, avšak bez porovnání v čase a zasazení do celkové strategie. Metalimex pak operuje s velmi omezeným množstvím dat – zpráva obsahuje spíše obecné informace bez konkrétních čísel nebo trendů, což výrazně omezuje možnost sledovat vývoj ESG výkonu v čase.

2.3.7 Komplexnost pokrytých témat

Kvalitní ESG reporting by neměl řešit jednotlivé oblasti izolovaně, ale postihnout všechny tři dimenze – environmentální, sociální i správní – jako propojený celek. Mezi sledovanými firmami se však míra tematického pokrytí výrazně liší – některé firmy pojímají ESG jako vzájemně propojený celek, jiné se zaměřují jen na vybrané oblasti. Komplexní pokrytí všech tří pilířů ESG vykazují bankovní instituce – ČSOB, Komerční banka a MONETA Money Bank – jejichž zprávy jsou vyváženě rozdělené mezi environmentální, sociální a správní témata. Tyto reporty se věnují dopadům na životní prostředí, diverzitě, zaměstnanecké politice i řízení firmy, včetně etického kodexu a protikorupčních opatření. Podobně ČEZ poskytuje velmi široké tematické pokrytí napříč všemi pilíři, přičemž jednotlivá témata jsou provázána se strategií a řízením společnosti. Komplexní charakter má i report Coca-Cola HBC Česko a Slovensko, který systematicky pokrývá oblasti vody, emisí, obalů, společenské odpovědnosti a správy, i když některá témata jsou rozpracována hlouběji než jiná. Selektivní přístup lze pozorovat u Plzeňského Prazdroje a Vodafone Czech Republic. Obě společnosti pokrývají většinu klíčových oblastí, ale některé pilíře jsou zpracovány výrazně podrobněji než jiné. U Prazdroje dominuje environmentální a sociální část, zatímco správní je zmíněna jen stručně. U Vodafonu je patrná snaha o zahrnutí všech oblastí, ale s různou úrovní detailu napříč tématy. Omezené pokrytí vykazují společnosti Albert Česká republika, Letiště Praha a Metalimex. Albert se zaměřuje převážně na environmentální a sociální aktivity, správní oblast je zmiňována pouze okrajově. Letiště Praha věnuje značný prostor klimatickým cílům a zaměstnaneckým otázkám, ale správní zůstává nedostatečně pokrytá. Report Metalimexu je orientován především na environmentální aktivity a filantropii, přičemž sociální a správní témata chybí téměř úplně. Report navíc postrádá tematickou strukturu a působí nesourodě.

Pro ilustraci tematického rozložení ESG reportů byl sestaven graf znázorňující počet stran věnovaných jednotlivým pilířům – v každém z analyzovaných dokumentů. Ačkoliv počet stran sám o sobě nevypovídá o kvalitě zpracování, poskytuje vodítko k posouzení vyváženosti a šíře pokrytých témat. Z grafu je patrné, že firmy hodnocené jako komplexní – například ČSOB, Komerční banka nebo ČEZ – věnují přiměřený prostor všem třem oblastem. Naproti tomu společnosti s omezeným nebo selektivním pokrytím, jako je Metalimex nebo Albert, se zaměřují převážně na environmentální témata, zatímco správní oblast je v jejich reportech zastoupena jen minimálně. Tento vizuální přehled tak potvrzuje závěry kvalitativního hodnocení a podtrhuje význam rovnoměrného zpracování všech pilířů ESG pro celkovou vypovídací hodnotu nefinančního reportingu.

Obrázek 3 - Počet stran věnovaných ESG

Zdroj: vlastní zpracování

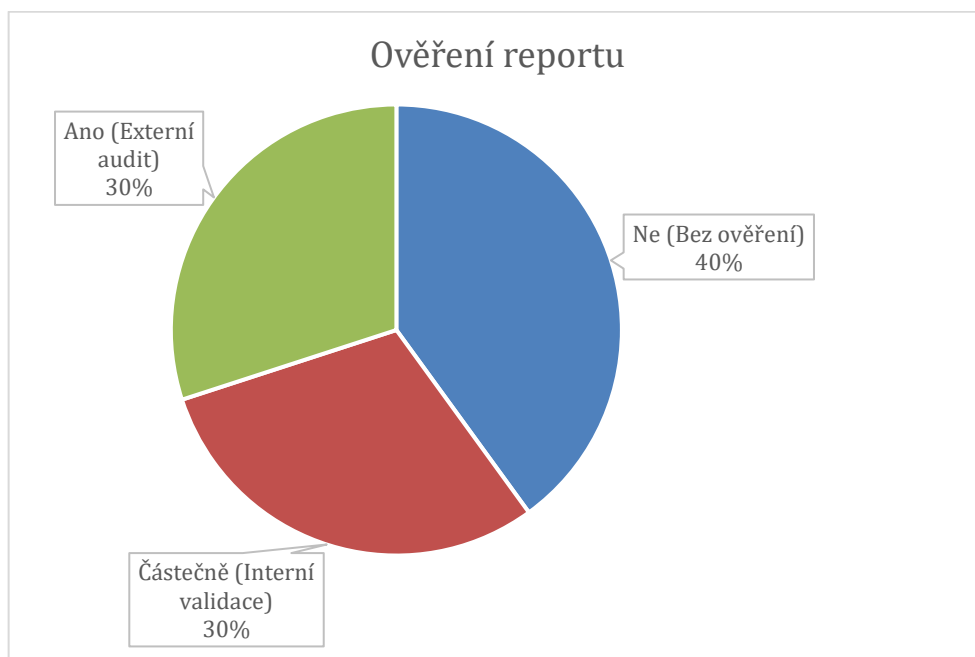
2.3.8 Externí ověření (audit/assurance)

Nezávislé ověření údajů výrazně posiluje důvěryhodnost nefinančního reportingu v očích stakeholderů i regulátorů. Tento prvek bude s příchodem směrnice CSRD ještě důležitější, neboť povinnost auditu ESG informací se stane standardem. Hodnocení bylo provedeno na základě informací o tom, zda report (nebo jeho části) prošel ověřením třetí stranou, byl interně validován, nebo postrádá jakoukoli zmínku o verifikaci. Externí ověření třetí stranou (audit) deklarují ve svých zprávách společnosti ČSOB, Komerční banka a MONETA Money Bank. Tyto firmy deklarují, že jejich data nebo části reportu byly ověřeny externím auditorem, ať už dle mezinárodního standardu ISAE 3000 (Assurance Engagements) nebo obdobných rámců pro nezávislé ověření nebo jiného nezávislého posudku. Tento přístup přispívá k vyšší důvěře čtenářů a stakeholderů v uváděné informace. Částečné ověření je patrné u společností ČEZ, Plzeňský Prazdroj a Coca-Cola HBC Česko a Slovensko. Tyto firmy sice neuvádějí externí audit, ale zmiňují využívání interních kontrolních mechanismů, validaci v rámci skupiny nebo napojení na metodiky mateřských společností. Přestože tento přístup zvyšuje formální kvalitu zpráv, neposkytuje nezávislou garanci. Bez ověření zůstávají společnosti Vodafone Czech Republic, Albert Česká republika, Letiště Praha a Metalimex. V jejich ESG reportech chybí jakákoli zmínka o auditu, interní validaci či zapojení třetí strany. Informace jsou tak

prezentovány bez doložené kontroly, což může snižovat důvěryhodnost těchto údajů, zvláště ve světle budoucích regulačních požadavků.

Rozdělení jednotlivých firem podle typu a formy ověření dokládá, že praxe v oblasti zajištění věrohodnosti ESG údajů je v současnosti velmi nevyrovnaná. Externí audit deklarují pouze tři ze sledovaných společností, přičemž všechny působí ve finančním sektoru. Další tři firmy pracují alespoň s interní validací, například prostřednictvím metodik mateřských skupin nebo vnitřních kontrolních mechanismů. Zbývajících čtyři společnosti pak neuvádějí žádnou formu ověření či verifikace reportovaných údajů. Tato skutečnost potvrzuje, že nezávislé ověření zatím není v české praxi běžným standardem. Zároveň ale naznačuje, že jeho zavedení – jakmile bude legislativně vyžadováno – může pro část firem představovat významnou výzvu. Povinné zajištění informací podle směrnice CSRD bude znamenat nejen potřebu posílení datových procesů a metodik, ale i otevřenost vůči vnějšímu hodnocení a transparentnosti.

Obrázek 4 - Ověření reportů

Zdroj: vlastní zpracování

3 Závěrečné zhodnocení analýzy a doporučení

Z výsledků provedené analýzy ESG reportů za rok 2023 vyplývá, že nejlépe hodnocené podniky v České republice se svými výstupy postupně přibližují požadavkům stanoveným ve směrnici CSRD a standardech ESRS. Všechny sledované podniky chápou význam transparentního sdílení udržitelných informací a vyvíjejí úsilí k naplňování očekávání stakeholderů, a to jak v rámci legislativních povinností, tak i na dobrovolné bázi. Přestože rozsah a struktura jednotlivých ESG reportů se mezi firmami liší, přibližně 70 % z nich vykazuje snahu o systematické zpracování informací v souladu s principy transparentnosti a odpovědnosti.

Sledované reporty byly porovnány s požadavky nové evropské legislativy, aby bylo možné posoudit jejich aktuální soulad s očekávanými standardy. Při hodnocení je však nutné zohlednit, že je z pohledu externí analýzy obtížné přesně určit, zda některé oblasti v ESG reportech skutečně chybí, nebo zda nebyly zahrnuty z důvodu jejich nižší relevance pro daný podnik. Jejich absence proto nemusí nutně znamenat nedostatek či pochybení. Standardy ESRS vycházejí z principu významnosti, a tedy umožňují firmám reportovat pouze ta témata, která byla na základě analýzy označena jako relevantní. Hlavní důraz je kladen na transparentnost, srozumitelnost a konzistenci ve výběru a zpracování témat.

V oblasti použitých rámců většina hodnocených firem již dnes pracuje s uznávanými standardy jako GRI, TCFD nebo dokonce již cílovým ESRS. Nejlépe zpracované reporty tyto rámce nejen výslovně uvádějí, ale zároveň aplikují konzistentně napříč celým dokumentem, často včetně indexů, příloh a datových přehledů. Tam, kde firmy používají rámce pouze částečně, případně se spoléhají na vlastní strukturu, bývá obtížnější sledovat komplexnost a úplnost reportovaných informací.

V otázce připravenosti na směrnici CSRD jsou mezi firmami patrné rozdíly. Pouze dvě společnosti ze sledovaného vzorku ve svých ESG reportech výslovně deklarují, že se řídí strukturou ESRS nebo využívají připojené tabulky podle tohoto standardu. Ostatní podniky tyto rámce výslovně neuvádějí, nicméně již dnes uplatňují řadu prvků, které s očekávanými požadavky tematicky i strukturálně korespondují – například stakeholder mapování, tematické členění nebo napojení na strategii. To naznačuje, že většina firem má vytvořeny potřebné základy pro to, aby přechod k novým pravidlům byl zvládnutelný a postupný.

Napojení udržitelnosti na firemní strategii je významným faktorem, který odlišuje vyspělejší přístupy od těch méně rozvinutých. U přibližně 80 % sledovaných podniků lze najít alespoň částečné propojení ESG se strategickými cíli, hodnotami nebo interní odpovědností. Některé

společnosti však jdou ještě dál a integrují ESG do řízení výkonnosti, dlouhodobých závazků nebo investičních priorit. Takový přístup svědčí o silnějším zakotvení principů udržitelnosti do fungování celé organizace.

Podobně variabilní je také způsob, jakým firmy přistupují ke zhodnocení rizik a příležitostí. Zatímco některé firmy analyzují dopady i pravděpodobnosti, uvádějí konkrétní scénáře nebo přímo propojují rizika s řízením, jiné pouze obecně popisují rizikové faktory bez jasného rámce nebo kvantifikace. Tento rozdíl má dopad i na kvalitu měřitelných cílů (KPI), které jsou v některých případech doplněny výchozími a cílovými hodnotami, časovým horizontem i vyhodnocováním – v jiných zprávách však cíle chybí úplně, případně jsou definovány pouze obecně.

Analýza zároveň ukázala, že kvantitativní údaje již systematicky využívají zejména bankovní instituce a velké energetické podniky, které uvádějí časové řady, metodiky výpočtu a srovnání s cílovými hodnotami. Tento přístup výrazně přispívá k transparentnosti reportu a umožňuje sledovat vývoj výkonu v čase. Naopak u některých společností, jako jsou například zástupci maloobchodu nebo průmyslu, nadále převládá narativní popis aktivit bez datové opory, což ztěžuje ověření deklarovaných výsledků i jejich porovnání napříč firmami. Kvantitativní údaje jsou přitom nedílnou součástí požadavků ESRS.

Komplexnost pokrytí témat se napříč firmami výrazně liší. Nejčastěji je podrobně rozpracována environmentální oblast, přičemž témata spojená s klimatickou změnou, emisemi a spotřebou energií se objevují u více než 80 % sledovaných firem. Důvodem může být skutečnost, že tyto oblasti jsou dlouhodobě regulovány a firmy jsou zvyklé sledovat související ukazatele, což jim umožňuje prezentovat kvantifikované výsledky mnohem snáze než u jiných, obtížněji měřitelných oblastí. Sociální oblast je často zmiňována v kontextu zaměstnaneckých vztahů, diverzity nebo společenského dopadu, nicméně míra jejího zpracování se pohybuje od stručných shrnutí až po komplexní analýzy. Správní pilíř bývá nejčastěji pokryt jen okrajově, přičemž se firmy zaměřují zejména na etické kodexy nebo složení vedení, ale méně často na řízení ESG rizik nebo odpovědnost managementu. Pouze tři ze sledovaných deseti společností se systematicky věnuje všem třem pilířům v podobné míře a se srovnatelnou hloubkou i datovou oporou, což je z hlediska nadcházejících legislativních nároků potenciální výzvou.

Externí ověření reportů zatím není plošné – konkrétně čtyři z deseti podniků podrobily svůj ESG report auditu třetí stranou. Ostatní firmy spoléhají buď na interní validaci, nebo skupinové metodiky. Vzhledem k tomu, že pod CSRD bude audit povinný, se dá očekávat, že právě tato oblast zaznamená v příštích letech výrazný posun.

3.1 Doporučení

Doporučení v této kapitole vycházejí z podrobné analýzy vybraných ESG reportů a reflektují silné stránky i slabší místa aktuální praxe. Jejich cílem je upozornit na konkrétní oblasti, ve kterých lze reporting dále posílit tak, aby lépe odpovídal požadavkům směrnice CSRD a standardů ESRS. A protože se povinnost reportovat podle této legislativy může pro některé podniky odsouvat, je vhodné se na ni v předstihu připravit a využít přechodné období k systematickému nastavení procesů, datové infrastruktury a struktury samotného výkaznictví.

Z analýzy vyplývá, že většina sledovaných podniků se již věnuje tématům ESG poměrně systematicky, avšak v některých případech chybí jejich plné napojení na strategii a řízení firmy. Cíle bývají sice definovány, ale často nejsou provázány s odpovědnostmi, rozpočty nebo výkonnostními indikátory. Za nezbytné se považuje, aby byla udržitelnost systematicky začleněna do dlouhodobé strategie a rozhodovacích procesů firmy. Současně by měla být určena konkrétní část vedení, která ponese odpovědnost za plnění závazků v oblasti ESG.

V oblasti kvantifikace byla identifikována výrazná rozdílnost v přístupu. Jelikož kvantitativní údaje hrají zásadní roli při hodnocení dopadů a porovnatelnosti, je vhodné, aby byly zavedeny vnitropodnikové procesy na jejich sběr, validaci a průběžné vyhodnocování. V případě potřeby je vhodné zapojit externí odborníky, kteří pomohou nastavit efektivní datové toky.

S tím souvisí i celková nerovnoměrnost ve zpracování dat napříč oblastí ESG. Z analýzy vyšlo, že environmentální pilíř bývá zpracován nejpodrobněji, často díky lepší dostupnosti dat z oblasti emisí a energií. Naopak sociální a správní pilíře bývají v některých zprávách uvedeny pouze rámcově. Pro dosažení komplexního ESG reportu je vhodné, aby byla věnována stejná pozornost všem třem oblastem, a aby byl kladen důraz zejména na popis řízení rizik, odpovědnosti managementu a etických principů v rámci správní oblasti.

Přestože některé podniky zatím externí ověření nevyužívají, řada z nich s tím již začala. Vzhledem k blížící se povinnosti v rámci CSRD je vhodné, aby byla zahájena příprava a případně navázána spolupráce s auditory, kteří mohou pomoci nastavit potřebné kontrolní mechanismy a zvýšit důvěryhodnost zveřejňovaných údajů.

4 Závěr

Tato bakalářská práce byla zaměřena na vyhodnocení aktuální úrovně připravenosti podniků v České republice na implementaci požadavků směrnice o podávání zpráv podniků o udržitelnosti (CSRD) a s ní souvisejících standardů ESRS. V teoretické části byly nejprve vymezeny klíčové pojmy v oblasti nefinančního reportingu, popsána jeho historická vývojová linie a přiblížena podstata konceptu ESG. Důležitou součástí byla také komparace dvou navazujících evropských legislativních rámců, NFRD a CSRD.

Znalosti a východiska z teoretické části byly následně využity při zpracování analytické části práce, kde byla provedena analýza deseti ESG reportů za rok 2023. Tyto reporty byly vybrány na základě nezávislého žebříčku mezi nejlépe hodnocené v Českém prostředí a představují příklady dobré praxe. V rámci metodického přístupu bylo stanoveno osm hodnotících kritérií vycházejících z požadavků CSRD a ESRS, ke každému kritériu bylo definováno třístupňové hodnotící měřítko.

Na základě provedené analýzy bylo zjištěno, že sledované podniky jsou na přechod ke standardizovanému reportingu dle CSRD relativně dobře připraveny. Většina z nich již nyní vykazuje významné pokroky v oblasti transparentnosti, strukturovanosti a komplexnosti sdělovaných informací. Zároveň však byly identifikovány oblasti, kde je stále prostor ke zlepšení, například v oblasti kvantitativních dat, strategického ukotvení ESG nebo rovnoměrného pokrytí všech tří pilířů.

Zjištění z analýzy byla shrnuta do praktické sady doporučení, která mohou sloužit nejen hodnoceným podnikům, ale i ostatním organizacím, které budou v nadcházejících letech reportovat podle nových pravidel. Tato doporučení nabídnou firmám opěrný bod při adaptaci na zvyšující se regulatorní nároky a podpoří rozvoj transparentního a kvalitního nefinančního reportingu v Českém podnikatelském prostředí.

POUŽITÁ LITERATURA

1. BOFFO, R. a R. PATALANO, 2020. *ESG Investing: Practices, Progress and Challenges* [online]. 2020. Paris: OECD Publishing [cit. 2025-04-01]. Dostupné z: [doi:https://doi.org/10.1787/b4f71091-en](https://doi.org/10.1787/b4f71091-en)
2. BŘEZINOVÁ, Hana, 2023. *ESG a účetní souvislosti*. Wolters Kluwer ČR. ISBN 978-80-7676-723-2.
3. BROMBERG, Michael, 2025. What Is the Sustainability Accounting Standards Board (SASB)? In: *Investopedia* [online]. 14.3.2025 [cit. 2025-03-25]. Dostupné z: <https://www.investopedia.com/sustainability-accounting-standards-board-7484327>
4. BURZA CENNÝCH PAPÍRŮ PRAHA, 2023. Příručka pro vykazování udržitelnosti. In: *Burza cenných papírů Praha* [online]. 13.02.2023 [cit. 2025-04-01]. Dostupné z: https://www.pse.cz/userfiles/related_documents/cs/ESG-Guidelines-CZ.pdf
5. BYRNE, Dan, 2024. What's the difference between sustainability and ESG? In: *Corporate Governance Institute* [online]. [cit. 2025-02-09]. Dostupné z: <https://www.thecorporategovernanceinstitute.com/insights/guides/difference-between-sustainability-and-esg/>
6. ERNST & YOUNG, 2022. Směrnice EU o zprávách o udržitelnosti (CSRD) 2022. In: ERNST & YOUNG. *EY* [online]. [cit. 2025-03-15]. Dostupné z: <https://www.ey.com/content/dam/ey-unified-site/ey-com/cs-cz/insights/sustainability/documents/ey-28-11-2022-ey-smernice-eu-o-zpravach-o-udrizitelnosti.pdf>
7. GREGOR, Filip a Frank BOLD, 2016. Obsah a účel směrnice o nefinančním reportingu. In: *Frank BOLD advokáti* [online]. 30. 05. 2016 [cit. 2025-03-06]. Dostupné z: <https://www.fbadvokati.cz/cs/clanky/410-obsah-a-ucel-smernice-o-nefinancnim-reportingu>
8. KAŠPAROVÁ, Klára, 2015. *Reportování o společenské odpovědnosti podniku*. Brno: Masarykova univerzita, Ekonomicko-správní fakulta. ISBN 978-80-210-8047-8. Dostupné také z: <https://www.bookport.cz/kniha/reportovani-o-spolecenske-odpovednosti-podniku-11515/>
9. KOUKLÍKOVÁ, Ráchel, Tereza HRUDKOVÁ a Jakub MÁLEK, 2024. ESRS standardy – S v ESG. In: *Peyton legal* [online]. 21. 2. 2024 [cit. 2025-03-14]. Dostupné z: <https://www.peytonlegal.cz/esrs-standardy-s-v-esg/>

10. KOUKLÍKOVÁ, Ráchel, Tereza HRUDKOVÁ a Jakub MÁLEK, 2024. ESRS standardy – E v ESG. In: *Peyton legal* [online]. 21. 2. 2024 [cit. 2025-03-14]. Dostupné z: <https://www.peytonlegal.cz/esrs-standardy-e-v-esg>
11. LYKKESFELDT, Poul a Laurits Louis KJAERGAARD, 2023. *Investor Relations and ESG Reporting in a Regulatory Perspective*. Springer International Publishing. ISBN 978-3-031-05802-8.
12. MÁLEK, Jakub, Ráchel KOUKLÍKOVÁ a Tereza HRUDKOVÁ, 2024. ESRS standardy – G v ESG. In: *Peyton legal* [online]. 21. 2. 2024 [cit. 2025-03-14]. Dostupné z: <https://www.peytonlegal.cz/esrs-standardy-g-v-esg/>
13. MARŠÍKOVÁ, Lenka, Ondřej MARŠÍK a Ivan FUKSA, 2019. Reporting. In: *Tvorba podnikatelského plánu II* [online]. [cit. 2025-02-14]. Dostupné z: <https://www.vovcr.cz/odz/ekon/433/page07.html>
14. MCCURRACH, Annemarie, 2024. How to Identify Impacts, Risks, and Opportunities (IROs) for CSRD Reporting. In: *Greenomy* [online]. 9.8.2024 [cit. 2025-04-06]. Dostupné z: <https://www.greenomy.io/blog/how-to-identify-impacts-risks-and-opportunities-iros-for-csrd-reporting>
15. ODBOR POLITIKY UDRŽITELNOSTI, 2024. Taxonomie EU. In: *Ministerstvo financí České republiky* [online]. 9.12.2024 [cit. 2025-02-16]. Dostupné z: <https://www.mfcr.cz/cs/ministerstvo/financovani-udrzitelnosti/ramec-eu-pro-financovani-udrzitelnosti/taxonomie-eu>
16. ODBOR POLITIKY UDRŽITELNOSTI, 2024. Taxonomie EU. In: *Ministerstvo financí České republiky* [online]. 09.12.2024 [cit. 2025-03-23]. Dostupné z: <https://www.mfcr.cz/cs/ministerstvo/financovani-udrzitelnosti/ramec-eu-pro-financovani-udrzitelnosti/taxonomie-eu>
17. ODBOR POLITIKY UDRŽITELNOSTI, 2025. Balíček Omnibus I. In: *Ministerstvo financí České republiky* [online]. 09.04.2025 [cit. 2025-04-14]. Dostupné z: <https://www.mfcr.cz/cs/ministerstvo/financovani-udrzitelnosti/ramec-eu-pro-financovani-udrzitelnosti/balicek-omnibus-i>
18. ODBOR POLITIKY UDRŽITELNOSTI, 2024. Povinný režim zveřejňování informací. In: *Ministerstvo financí České republiky* [online]. 09.12.2024 [cit. 2025-04-01]. Dostupné z: <https://www.mfcr.cz/cs/ministerstvo/financovani-udrzitelnosti/ramec-eu-pro-financovani-udrzitelnosti/povinnny-rezim-zverejnovani-informaci>

19. REITERMAN, David, 2024. *Udržitelnost a ESG přehled evropské regulace*. Praha: Wolters Kluwer. ISBN 978-80-7676-969-4.
20. RUSSELL, Ben, 2024. NFRD vs CSRD: What's The Difference? In: *CoreFiling* [online]. 30.07.2024 [cit. 2025-04-01]. Dostupné z: <https://www.corefiling.com/2024/07/30/nfrd-vs-csrd/>
21. SOUKUPOVÁ, Veronika, 2023. *ISO a ESG pro udržitelný růst organizace*. Wolters Kluwer. ISBN 978-80-7676-796-6.
22. ZASTOUPENÍ EVROPSKÉ KOMISE V ČR, 2003. Lisabonská strategie. In: *Business Info* [online]. 10.09.2003 [cit. 2025-03-10]. Dostupné z: <https://www.businessinfo.cz/navody/lisabonska-strategie>
23. Principles for Responsible Banking, 2025. In: *UN environment programme* [online]. [cit. 2025-03-14]. Dostupné z: <https://www.unepfi.org/banking/bankingprinciples>
24. The global standards for sustainability impacts, 2025. In: *Global Reporting* [online]. [cit. 2025-02-15]. Dostupné z: <https://www.globalreporting.org/standards/>
25. Business reporting on the SDGs, 2018. In: *Sustainable Development Goals Helpdesk* [online]. [cit. 2025-03-06]. Dostupné z: <https://sdghelpdesk.unescap.org/e-library/integrating-sdgs-corporate-reporting-practical-guide>
26. EVROPSKÉ STANDARDY PRO PODÁVÁNÍ ZPRÁV O UDRŽITELNOSTI: ESRS, 2023. In: *Evropský parlament a Rada EU*. 2023/2772.
27. TCFD, 2025. *Task force on climate-related financial disclosures* [online]. [cit. 2025-03-16]. Dostupné z: <https://www.fsb-tcf.org/>
28. SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2022/2464: CSRD, 2022. In: *L 322/15*.
29. Our mission and history, 2024. In: *GRI* [online]. [cit. 2025-03-21]. Dostupné z: <https://www.globalreporting.org/about-gri/mission-history/>
30. OPENAI, 2025. *ChatGPT* [online]. [cit. 2025-04-19]. Dostupné z: <https://chat.openai.com>
31. Základní dokumenty, 2025. In: *Ministerstvo pro místní rozvoj ČR* [online]. [cit. 2025-03-28]. Dostupné z: <https://mmr.gov.cz/cs/ministerstvo/regionalni-rozvoj/informace%2C-aktuality%2C-seminare%2C-pracovni-skupiny/psur/uvodni-informace-o-udrzitelnem-rozvoji/zakladni-dokumenty>
32. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU: AD, 2013. In: *L 182/19*.

33. NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2020/852: EU Taxonomie, 2020. In: . L 198/13.
34. *Auditing* [online], 2024. Komora auditoru České republiky [cit. 2025-04-02]. ISSN 3029-5106 (3029-5114). Dostupné z: <https://www.kacr.cz/file/7700/auditing-3-2024-kacr.pdf>
35. The global standards for sustainability impacts, 2024. In: *GRI* [online]. [cit. 2025-03-21]. Dostupné z: <https://www.globalreporting.org/standards>
36. SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/95/EU: NFRD, 2014. In: . L 330/1.
37. *Příručka pro vykazování udržitelnosti* [online]. In: . s. 61 [cit. 2025-04-19]. Dostupné z: https://www.pse.cz/userfiles/related_documents/cs/ESG-Guidelines-CZ.pdf
38. ISO 26000, 2024. In: *LRQA* [online]. [cit. 2025-03-25]. Dostupné z: <https://www.lrqa.com/cs-cz/iso-26000/>
39. Top 10 velkých firem, 2025. In: *Forbes* [online]. [cit. 2025-04-06]. Dostupné z: <https://forbes.cz/lists/esg-zebricek-2024/top-10-velkych-firem/>
40. Směrnice Evropské unie: Článek 288 Smlouvy o fungování Evropské unie – směrnice, 2022. In: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=LEGISSUM%3A114527>.